

உரிமை: 4தேசம்: 1 திருவள்ளூர்ஆண்டு 2051 புரட்டாசி / செப்டம்பர் 2020 ஆசிரியர்: தியாகு பொறுப்பாசிரியர்: சமந்தா

தோழர் தியாகுவின் அறிவுக் குரல் கேட்க <https://www.youtube.com/watch?v=NaMbParXqPo&feature=youtu.be>

தேசத்தின் குரல்:

வேலி உடைக்கும் வேளாண் சட்டங்கள்

இது வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை! புதிதாக வந்துள்ள வேளாண் சட்டங்களைப் பற்றி நரேந்திர மோதி இப்படிச் சொல்லும் போதுதான் நமக்கு 'ஐயோ' என்று நடுக்கமெடுக்கிறது.

உள்ளே...

- 1.தேசத்தின் குரல்-1
- 2.ஆண்டி'இந்தியத்தலைமையில் தவிக்கும் நம் நாடு-10
- 3.கியூபாவின் புரட்சிப் பெண்கள்(7) -19
4. நக்வெய்ன் மார்க்சியப் பள்ளியில்(11) 27
5. டாலருக்கு வந்த வாழ்வு(6) -37
6. பவன் சுத்தேவும் பசுமைப் பொருளாதாரமும் (2) -48

இதற்கு முன்பு அவர் சொன்ன வரலாற்றுத் திருப்புமுனைகள் நம் நினைவுக்கு வந்து மிரட்டுகின்றன. சரக்கு சேவை வரியைக் கொண்டுவந்த போது அவர் பேசிய வசனம் இது. பிறகு திடுதிப்பென்று பணமதிப்பிழப்பை அறிவித்த போதும் இதையே சொன்னார். இன்னொரு வசனம் இருக்கிறது. கொஞ்ச நாள் கழித்துப் பேசினாலும் பேசுவார்: “இதனால் உங்களுக்கு நன்மை கிட்ட வில்லையெனில் என்னை நடுத்தெருவில் தூக்கிலிடுங்கள்!”

கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி தேவை இல்லை! சரக்கு சேவை வரியால் நாடு அடைந்த துன்பத்துக்குச் சான்று பகர இந்திய அரசின் கைவிரிப்புகளே போதும்! நிதியமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன் அண்மையில் தெரிவித்த ஆன்றவிந்த அறிவுரை மாநில அரசுகளுக்கு: உங்களுக்கு இந்திய அரசு தர வேண்டிய பங்கைத் தர எங்களிடம் பணமில்லை. நீங்கள் இந்திய சேம வங்கியிலோ திறந்த அங்காடியிலோ கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இது எந்த ஊர் நியாயம், மாமி? என்று கேட்க ஆளில்லை.

பண மதிப்பிழப்பினால் எத்தனைச் சாவுகள்! எத்துணைத் துயரங்கள்! இதெல்லாம் மக்களுக்கு! ஆளும் பாசக பண மதிப்பிழப்பினால் தன் கருவூலத்தை வழிய வழிய நிறைத்துக் கொண்டது! மோதி-அமித் சாக்களைக் கக்கத்தில் வைத்திருக்கும் அம்பானி அதானி கும்பல்கள் உலக அளவில் மேலே மேலே என்று பறந்தன.

அந்த வரிசையில் இப்போது வரலாற்றில் திருப்பம் உண்டாக்க வந்திருப்பவை திரிகூலம் போல் வந்திருக்கும் மூன்று வேளாண் சட்டங்கள்:

The Farmers' Produce Trade and Commerce (Promotion and Facilitation) Bill, 2020;

The Farmers' (Empowerment and Protection) Agreement on Price Assurance and Farm Services Bill, 2020; and

The Essential Commodities (Amendment) Bill, 2020.

பேரு பெத்த பேருதான்! எளிமையாகச் சொன்னால்,

- (1) வேளாண் விளைபொருள் வணிக ஊக்கச் சட்டம்;
- (2) வேளாண் சேவைகள் உறுதிக் காப்புச் சட்டம்;

(3) இன்றியமையாப் பண்டங்கள் (திருத்தச்) சட்டம்,

முதலில் அவசரச் சட்டங்களாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டு அண்மையில் நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்புப்பெற்ற இந்த முச்சட்டங்களின் நோக்கம், விளைவு பற்றிப் பேசுமுன் இவற்றுக்குப் பரவலாகப் பெரும் எதிர்ப்பு மூண்டிருப்பதைச்

சொல்ல வேண்டும். ஆளும் பாரதிய சனதா கட்சியின் நெடுநாளைய கூட்டணிக் கட்சியான சிரோமணி அகாலி தளக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் நடுவண் அரசின் வேளாண் துறையில் உணவுப் பதனீட்டுத் தொழில்துறை அமைச்சருமான ஹர்சிம்ரத் கௌர் பாதல் அம்மையார் இந்தச் சட்டங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துப் பதவி விலகியுள்ளார். மோதி தலைமையமைச்சரான பின் ஏற்பட்டுள்ள முதல் உடைப்பு இதுதான்! கொள்கையைச் சொல்லி அவர் பதவி விலகியதுதான் இந்தச் சட்டங்கள் பற்றிய கவனத்தைப் பரவலாக்கிற்று எனலாம்.

பஞ்சாபிலும் அரியானாவிலும், அடுத்தபடி உத்தரப் பிரதேசத்திலும் இராஜஸ்தானத்திலும் பெரும் போராட்டங்கள் வெடித்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் காவிரி உரிமைமீட்புக் குழுவினர் இச்சட்டங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துள்ளனர். குறிப்பாக நன்செய்ப் பகுதிகளில் உழவுத் தொழில் சரக்காக்கமாக விரிவடைந்து, பெருமளவில் விளைபொருள் அங்காடிக்கு (சந்தைக்கு) வரும் பகுதிகளில் இந்தச் சட்டங்களுக்குக் கடும் எதிர்ப்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாட்டின் உணவுக் களஞ்சியமாக விளங்கும் இந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்படும் தாக்கினால் நாடே தாக்குறும் என்பதை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முதல் சட்டமாகிய வேளாண் விளைபொருள் வணிக ஊக்கச் சட்டமும் இரண்டாம் சட்டமாகிய வேளாண் சேவைகள் உறுதிக்காப்புச் சட்டமும் ஏதேதோ சொல்லி வேளாண் விளைபொருட்களுக்கான அங்காடியை அகலத் திறந்து விடுகின்றன. யாருக்குத் திறந்து விடுகின்றன என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? வேளாண் விளைபொருளை வாரிக் கொண்டுபோகப் பெருங்குழுமங்களுக்கு (கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு) இருந்த தடைகள் அனைத்தும் விலகுவதற்கே இச்சட்டங்கள் வழிகோலுகின்றன.

இச்சட்டம் அப்படியா சொல்கிறது? என்று கேட்கலாம். உழவர்கள் 'தாங்கள் விரும்பும் வணிகர்களிடமும், வணிக நிறுவனங்களிடமும் தங்கள் விளைபொருளைப் பேரம் பேசி, ஆதாய விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம்' என்றுதான் சட்டம் கூறுகிறது. ஆடு தன் விருப்பம் போல் ஓர் அரிமாவைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த அரிமாவின் வாய்க்குள் தலையை விட்டுக் கொள்ளலாம்!

உழவர்களின் நிலை தெரியாதா இந்தச் சட்ட வரைகளுக்கு? உழவுத் தொழில் விதையிலிருந்து தொடங்குகிறது என்றால் அந்த விதையும் கடனிலிருந்து தொடங்குவதுதான் உண்மை நிலை! பிறகு அறுவடை வரை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கடன் வாங்கித்தான் பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலை! அறுத்துப் போரடித்து விளைபொருளைப் பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைத்து, நல்ல விலை கிடைக்கும் போது விற்றுக்கொடுக்கும் வரை கடன்காரர் காத்திருப்பாரா? அவரே காத்திருந்தாலும் சேதமில்லாமல் சேமித்து வைக்கக் களஞ்சியம் உண்டா?

ஓரளவு விலை கிடைக்கவே அரசுக் கொள்முதல் நிலையங்களைத்தான் உழவர்கள் நம்பியுள்ளார்கள். அரசுக் கொள்முதல் இனி மெல்லச் சாகும்! மீதமிருப்பது தனியார் வணிகர்கள்தாம்! சிறு வணிகர்களும் பெருவணிகர்களும்! பெருவணிகர்களுக்கும் பெருவணிகர்களான பெருங்குழும வணிகர்கள்! நம்மூர் குப்பனும் சுப்பனும் ரிலையன்ஸ் அம்பானியிடம் பேரம் பேசி நல்ல விலை பெற்றுக் கொண்டு விளைபொருளை விற்றுக் காசாக்கி ஓகோ என்று வாழலாம்!

மூன்றாம் சட்டத்தின் படி இன்றியமையாப் பண்டங்கள் பட்டியலிலிருந்து உணவு தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துகள், சமையல் எண்ணெய் வகைகள், வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு உட்பட இன்னும் பல விளைபொருள்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால், இனிவரும் காலத்தில் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதில் அரசுக்கு ஈடுபாடு இருக்காது. தனியார் வணிகர்கள் சொல்லும் விலைக்கு அவற்றை உழவர்கள் விற்க வேண்டிய கட்டாயம் தோன்றும்.

இன்றியமையாப் பண்டங்கள் அல்லவென்றால் இந்தப் பண்டங்களைச் சேர்த்து வைத்து விலை உயரும் போது விற்றுக் கொள்ளலாம். இதுவரை அப்படிச் செய்வது பதுக்கல் குற்றம். இனி

குற்றமில்லை. யாரால் இப்படிச் சேர்த்து வைத்து விற்க முடியும்? பெரும்பாலும் உடனே விற்றாக வேண்டும் என்ற தேவை இல்லாதவர்களால் முடியும். இரண்டாவதாக சேமிப்புக் கிடங்குகள் வைத்திருப்பவர்களால் முடியும். ஆக இதுவும் உழவர்களுக்கோ சிறு வணிகர்களுக்கோ அல்ல, பெருங்குழும வணிகர்களுக்குத்தான் பயன்படும்.

நெல், கோதுமை போன்றவற்றுக்கு அரசு சிறும அடிவிலை (குறைந்தபட்ச ஆதார விலை எனப்படும் MSP = Minimum Support Price) குறித்துரைக்கும் இப்போதுள்ள நடைமுறையின்படி ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களில் அடிவிலைக்குக் குறைவாகக் கேட்க முடியாது. இந்த விற்பனைக் கூடங்கள் இப்போதும் நடைமுறையிலுள்ள சில மாநிலங்களில் அவை மண்டிகள் எனப்படுகின்றன. இந்தச் சட்டங்களின் படி இனி மண்டியில்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. சிறும அடிவிலையாவது பெற்றுத்தரக் கூடிய மண்டி அல்லது ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடம் இனி மெல்லச் சாகும். அரசுக் கொள்முதலும் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடமும் இல்லாது போனால் உழவருக்கு உயிர்த் தண்ணீர் ஊற்றவும் வழியிருக்காது. எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் தலைமையிலான 'தேசிய உழவர் ஆணையம்' பரிந்துரைத்தபடி, வேளாண் விளைபொருட்களின் ஆக்கச்செலவுக்கு மேல் குறைந்தது 50 விழுக்காடு ஈட்டம் வருமாறு கொள்முதல் விலை குறிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டங்களின் விளைவாக முதலுக்கே மோசம் என்ற நிலைதான் ஏற்படும்.

மண்டிகளிலும் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களிலும் இடைத் தரகர்களும் ஊழல் அரசியலும் ஆட்சி செய்வதை நாம் மறுக்கவில்லை. உழவர்கள் அமைப்பாகத் திரண்டு தமது கூட்டு வலிமையைக் கொண்டு இந்தத் தீமைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஆனால் இந்தச் சட்டங்கள் இடைத்தரகர்களின் இடத்தில் பெருவணிகர்களின் தரகர்களையும் பெருங்குழுமங்களின் ஊழியர்களையும் கொண்டு வந்து நிறுத்தும். இதனால் உழவர்களின் கூட்டுபேர வலிமை நலிவுறவே செய்யும். மூட்டைப் பூச்சிக்கு அஞ்சி வீட்டைக் கொளுத்திய கதையாகி விடும்!

எளிய உழவர்களை அங்காடியாற்றல்களின் அலைக்கழிப்பில் தூக்கி வீசி விட்டு அதுவும் அவர்களின் நன்மைக்காகவே என்று விளக்கம் சொல்வது... ஒரு பச்சைக் குழந்தையைக்

கொடுங்குளிரில் கோர்ப்புயலில் வீசி விட்டு முடிந்தால் பிழைத்து வரட்டும் என்று சொல்வதைப் போன்றதுதான்! தக்கது பிழைக்கும் என்ற இயற்கைப் படிமலர்ச்சி நெறியைக் குழுக வாழ்வில் செயலாக்கி உழவரின் உயிரோடும் வாழ்வோடும் விளையாடி வேடிக்கை பார்க்க ஆட்சியும் அரசும் எதற்கு?

வேளாண் விளைபொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கான கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும் இந்தச் சட்டங்களால் நீக்கப்படுகின்றன. மாநிலங்களுக்கிடையே மட்டுமல்ல, அந்தந்த மாநிலத்துக்குள்ளேயும் நீக்கப்படுகின்றன. இது உழவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள விடுமை (சுதந்திரம்) என்று பாசக பள்ளுப் பாடுகிறது! உண்மைதானா? உழவர் எங்கு வேண்டுமானாலும் தன் விளைபொருளைக் கொண்டுபோய் விற்கும் விடுமை என்பதைத் திருப்பிப் போடுங்கள். வணிகர் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று அல்லது செல்லாமலே கொள்முதல் செய்யும் விடுமைதான் இது என்பது தெரியவரும். இத்துடன் இணைய வழி வணிகமும் சேர்ந்து கொண்டால் என்னாகும்? பெருங்குழுமத் தமிழ்நாட்டின் கொழுத்த ஈட்ட வேட்டைக்குச் சரியான தீனியாகிப் போகும். இது உள்நாட்டு அங்காடியோடு நில்லாது, உலக அங்காடி வரை நீளும். ஏனென்றால் இந்தப் பெருங்குழுமங்களுக்கு உலகமே ஆடுகளம். குளம் குட்டையிலே கிடந்த உன்னைக் கடலிலே தூக்கி வீசுகிறோம் பார் என்று உழவரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

இந்த முச்சட்டங்களுக்குச் சப்பை கட்டுவோர் எப்படியெல்லாம் காற்றுக் கோட்டைகள் கட்டிக் காட்டுகின்றார்கள், பாருங்கள். சிறு குறு உழவர் ஒவ்வொருவரும் தன் விளைபொருளுக்குத் தானே விலை தீர்மானிக்கும் உரிமை இந்தச் சட்டங்களால் வரப் போகிறதாம்! கோட்டும் சூட்டுமாய் வரும் பன்னாட்டுப் பெருங்குழுமங்கள் கோவணம் கட்டிய உழவரின் முன்னே கைகட்டி நிற்கப் போவதாக ஒரு சித்திரிப்பு! கற்பனைக்கு ஏது எல்லை? விளைபொருளுக்கு விலை தீர்மானிப்பது இருக்கட்டும், விளைபொருளையே உழவர் தீர்மானிக்க முடியாத நிலைக்கும் இந்தச் சட்டங்கள் வழிகோலுகின்றன. ஒப்பந்த வேளாண்மை என்பது உழவரைப் பெருவணிகரின் கையில் ஒப்படைப்பதாகும். உணவுக்காகவும் மக்களின் பிற தேவைகளுக்காகவும் வேளாண்மை என்ற நிலை போய்ப் பெருங்குழுமங்களின் ஈட்டத்துக்காகவே

வேளாண்மை என்ற நிலை தோன்றும். ஆலைவாய்ப்பட்ட கரும்பின் நிலைக்குத்தான் உழவர் ஆளாவார்.

திருப்பூரில் ஏற்றுமதிக்காகப் பின்னலாடை தைக்கிறவர் எதைச் செய்ய வேண்டும், அதற்கு என்ன விலை வைக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தாமே தீர்மானிப்பது போன்ற மயக்கம்தான்... உழவர் தன் விளைபொருளுக்குத் தானே விலை தீர்மானிப்பது என்ற மாயையும்.

கல்விக் கொள்கை ஆனாலும், வேளாண் கொள்கை ஆனாலும் மக்களின் உரிமைகளை வெட்டிக் குறுக்கும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் மாநில உரிமைகள் என்று அடக்க ஒடுக்கமாகக் குறிக்கப்படும் தேசிய இன உரிமைகளை வெட்டிக் குறுக்கக் காண்கிறோம். வயலுக்கு வேலி! வயலடங்கிய ஊருக்கு வேலி! ஊரடங்கிய தேசத்துக்கு வேலி! உழவரின் உரிமையைக் காக்க தேசிய இறைமையின் தேவையையே இந்த முச்சட்டங்களின் தாக்குதல் எதிர்மறையாக உணர்த்தும்.

சுருங்கச் சொல்லின் வேலியில்லாத வேளாண்மையாகப் போகிறது உழவர் வாழ்வும் அவரைத் தொழுதுண்டு பின்செல்லும் நமது வாழ்வும்! இருக்கிற கொஞ்சநஞ்சு வேலிகளையும் உடைப்பதுதான் இந்த முச்சட்டங்களின் விளைவாக இருக்கப் போகிறது. உழவரின் துயரம் தேசத்தின் துயரம் என்பது வெறும் சொல்வீச்சன்று. சேற்றில் கால் வைப்பவரின் வாழ்வில் ஒரு கேடென்றால் சோற்றில் கைவைக்கிற ஒவ்வொருரின் வாழ்விலும் அது கேடுதான் என்பதை உணரப் பெரிய பொருளியல் அறிவு ஏதும் தேவையில்லை.

உழவர்க்கு வேலியாக இருக்க வேண்டிய தமிழ்நாட்டரசு இந்த முச்சட்டங்களுக்கு முட்டுக் கொடுத்திருப்பது போதாதென்று, தானும் இதே வழியில் ஒப்பந்தப் பண்ணையச் சட்டம், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள்கள் விற்பனை ஒழுங்குபடுத்தல் திருத்தச் சட்டம் எனப் புதிது புதிதாகச் சட்டமியற்றித் தமிழ்நாட்டு உழவர்களுக்கு இரண்டகம் செய்திருப்பது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

வேலியுடைக்கும் வேளாண் சட்டங்களைத் தடுத்து முறிடிப்பதன் மூலம் உழவு காப்போம்! உழவர் காப்போம்! நம்மை நாமே காத்துக் கொள்வோம்!

சொட்டு நீரும் அருந்தாமல்
உயிர் நீத்த முதல் ஈகி

திலீபன் நினைவு நாள்

26.9.1987

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் மூத்த உறுப்பினர்

அறிவியல் நோக்காளர் அயரா உழைப்பாளர்

தஞ்சை தோழர் கோ, நடராசன் அவர்களுக்குச்

செவ்வணக்கம்!

சமந்தா

'ஆண்டி' இந்தியத் தலைமையில் தவிக்கும் நம் நாடு:

அரசுச் செலவினங்களை அறவே எதிர்த்து வந்த நவீன தாராளமய அமைப்புகள் கோவிட்-19 தாக்குதலுக்குப் பிறகு சந்தையை சரிசெய்வதற்காகவாவது அரசு செலவினங்களை அதிகரிக்க வேண்டும், விளிம்பு நிலை மக்களுக்குப் பண உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்த போதும் பாஜக அரசு சிக்கன நடவடிக்கையையே அதிகரித்து வருகிறது. அதே நேரத்தில் வீண் செலவுகளுக்கு ஒன்றும் குறைச்சல் இல்லை. நாடாளுமன்றம் என்ன இடிந்து விழும் நிலையிலா உள்ளது? 2000 கோடிக்கு மத்திய விஸ்டா திட்டம் என்ற பெயரில் புதிய நாடாளுமன்றம் கட்டுவதற்கு அப்படி என்ன அவசரம் வந்தது? பல நூறு கோடி செலவில் ராமர் கோயிலும் கட்டப்பட உள்ளது. சமீபத்தில் ரூ.8,722 கோடிக்கு இராணுவத் தளவாடம் வாங்க மத்திய பாதுகாப்பு அமைச்சகம் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. பாஜக கூறும் இந்தியாவின் சுய சார்பானது பாதுகாப்புத் துறையில் ஆயுத உற்பத்தியை பெருக்குவதையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆயுத உற்பத்தி மற்றும் ஆயுத ஏற்றுமதியை 5 பில்லியன் டாலர் அளவுக்கு மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட கொள்கை அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது பாஜக அரசு.

200 கோடிக்குக் குறைவான கொள்முதல்களை உள்நாட்டு நிறுவனங்களிடமிருந்தே பெற வேண்டும் என்ற புதிய விதிமுறையை நிதியமைச்சகம் வெளியிட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்கதே என்ற போதும் குறைகளில்லாமல் இல்லை. 200 கோடியளவிற்கு உள்நாட்டிலிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், ஆனால் 2000 கோடி மதிப்புக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யலாம் என்பது இரட்டை நியதிதானே? வெறும் நிதியளவின் அடிப்படையில் வரம்பிடுவது பெருநிறுவனங்களுக்கே சாதகமாக அமையும், சிறு, குறு நிறுவனங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படவும் வாய்ப்புள்ளது. ஒரு நிறுவனம் அதன் மொத்தக் கொள்முதலில் குறைந்தபட்சமாக எத்தனை சதவீதம் உள்நாட்டிலிருந்து பெற வேண்டும், என்னென்ன பொருட்களை உள்நாட்டிலிருந்து பெற வேண்டும் என்பது குறித்த விரிவான ஒழுங்குமுறையைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

வரியமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஜிஎஸ்டி சீர்திருத்தத்தால் சீர்கெட்டது பொருளாதாரம்.

2017 முதல் 2022 வரை ஜி.எஸ்.டி வரி நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதால் மாநிலங்களுக்கு ஏற்படும் வருமான இழப்பை ஈடு செய்யும் விதமாக 14% வருவாய் வளர்ச்சியை உறுதி செய்யும் வகையில் நிவாரணத் தொகை அளிப்போம் என்று உத்தரவாதம் அளித்து, மாநிலங்களின் வரி உரிமைகளைப் பறித்த பாஜக அரசு, இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே மாநிலங்களை நட்டாற்றில் விட்டு நம்பிக்கைத் துரோகம் இழைத்துள்ளது. பக்தியில் சிறந்த பாஜக அரசின் நிதியமைச்சர் கடவுள் மீது பழி போட்டுள்ளார். ஆனால் எந்தக் கடவுளின் செயல் அது ராமரா அல்லாவா என்று குறிப்பிடவில்லை. 'கடவுளிடமே நம்பகமாக நடக்காத பாஜக அரசா நம்மைப் போன்ற மனிதர்களுக்கு நம்பகமாக இருக்கப் போகிறது? தமிழகத்துக்கு மத்திய அரசு தர வேண்டிய ஜிஎஸ்டி நிலுவை ரூ. 12,250கோடி. செஸ், கூடுதல் வரியின் மூலம் பெறும் வருவாயிலிருந்தே நிவாரணத் தொகையை மத்திய அரசு வழங்கி வந்தது. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு ரூ. 3லட்சம் கோடியை மாநிலங்களுக்கான ஜிஎஸ்டி வருவாய் இழப்பீடாக வழங்க வேண்டும் ஆனால் மத்திய அரசின் கூடுதல் வரி வருவாய் வெறும் ரூ. 65ஆயிரம் கோடி மட்டுமே; ரூ. 2.35லட்சம் கோடி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த இழப்பீட்டுத் தொகையை அளிக்க வேண்டிய கடமை மத்திய அரசுக்கு உள்ளது என்பதால் மத்திய வங்கியின் மூலம் கடன் பெற்று மாநிலங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசு பொறுப்புகளை தட்டிக் கழிக்கும் விதமாக மாநிலங்களுக்கு இரண்டு வாய்ப்புகளை அளித்துள்ளது. ஒன்று மாநிலங்கள் தலைமை வங்கியிடமிருந்து கடன் பெற வேண்டும், இந்தக் கடன் மத்திய அரசின் ஜிஎஸ்டி நிவாரணத் தொகையின் மூலம் பின்னர் அடைக்கப்படுமாம். இரண்டாவது வாய்ப்பு மாநிலங்கள் வெளிச்சந்தையில் கடன் பெற வேண்டும். மத்திய அரசால் தலைமை வங்கியின் மூலம் நிதிப் பற்றாக்குறையைப் பணமாக்க முடியும், மத்திய அரசைப் போல் மாநிலங்கள் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்க இயலாது. மத்திய அரசைக் காட்டிலும் 2 சதவீதம் அதிக வட்டிக்கே கடன் வாங்க முடியும் எனும் போது, ஏற்கெனவே நிதி நெருக்கடியில் தவிக்கும் மாநிலங்களின் மீது மேலும் கடனைச் சுமத்துவதுதான் இந்திய ஒன்றியத்தின் கூட்டாட்சிக் கூட்டுறவுக்கான இலக்கணமா?

2016இல் பாஜக அரசு சொத்து வரியை நீக்கியது, பிறகு கார்ப்பரேட் வரியையும் 30 சதவீதத்திலிருந்து 22 சதவீதமாக குறைத்தது, வருமான வரியிலும் விலக்கு அளித்தது. இவ்வாறு நேரடி வரி வருவாயை அதிகரிப்பதற்கு பதில், செல்வம் இருப்பவரை விட்டு இல்லாதவரையே மேலும் வருத்தும் படி சமூக நீதிக்கு புறம்பான மறைமுக வரியையே

அதிகரித்து வருகிறது. இந்தியாவில் வரி வருவாயில் பெரும் பகுதி ஏழைகளின் சுமையை அதிகரிக்கும் மறைமுக வரியிலிருந்தே பெறப்படுகிறது.

வருமான வரி செலுத்துவோர் கண்ணியமாக நடத்தப் படுவதை உறுதி செய்யும் விதத்தில் முகமற்ற மதிப்பீடு ('faceless assessment'), மேல்முறையீடு ('appeal'), வரி செலுத்துவோருக்கான சாசனம் ('Tax Payers' Charter') ஆகியவற்றை பிரதமர் வெளியிட்டுள்ளார். இதில் வரி செலுத்துவோர் யாருக்கும் அவரது மதிப்பீட்டு அதிகாரி ('Assessment Officer') யாரென்று தெரியாது. இதே போல் தன்னுடைய அதிகார வரம்பு (jurisdiction) எது என்பதும் வருமான வரி அலுவலருக்குத் தெரியாது. இதனால் வெளிப்படைத்தன்மை உருவாக்கப்பட்டு முறைகேடுகள் தவிர்க்கப்படும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட அணுக முடியாத மர்மமான அமைப்பைத்தான் வெளிப்படைத் தன்மையுடையது என்று வர்ணிக்கிறது பாஜக அரசு. இதன் மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கூறப்படுவது வருமான வரி செலுத்துவோர் நேர்மையாளராகப் பார்க்கப்படுவார். அவரின் தன்மானத்துக்கு இழுக்கு சேர்க்கும் விதமாக குற்றவாளி போல் நடத்தப்படமாட்டார். இந்தியாவில் வருமான வரி செலுத்துவோர் 1.6 சதவீதம் மட்டுமே. எப்படித் தனியார் அமைப்புகள் திறனுடையவை என்ற முன்முடிவு பரவலாக்கப்படுகிறதோ அது போலவே செல்வந்தர்கள் அனைவரும் நேர்மையானவர்கள் என்ற முன்முடிவுடனே ஆளும் வர்க்கம் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இது இன்னுமோர் எடுத்துக்காட்டு. 1.6 சதவீதத்தினர் மேல் காட்டப்படும் பரிவும் அக்கறையும் மறைமுக வரி செலுத்தும் 90 சதவீதத்திற்கும் மேலான எளிய மக்களின் மேல் காட்டப்படாதது இந்திய அரசின் வர்க்கத் தன்மையையே வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறது.

வெளிநாட்டு வங்கிகள் உட்பட வணிக வங்கிகள் அனைத்தும் நிகர வங்கிக் கடனில் 40 சதவீதத்தை முன்னுரிமைப் பிரிவுக் கடன் வழங்கும் பொருட்டுக் கட்டாயமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்றும், மண்டல கிராமப்புற வங்கிகள் மற்றும் சிறுநிதி வங்கிகள் நிகர வங்கிக் கடனில் 75 சதவீதத்தை முன்னுரிமைப் பிரிவுக் கடனுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் இந்தியத் தலைமை வங்கி விதிமுறை ஏற்படுத்தியது. இந்த முன்னுரிமைப் பிரிவுப் பட்டியலில் விவசாயம், நலிந்த பிரிவினர், சிறுகுறு நடுத்தர நிறுவனங்கள், ஏற்றுமதி, கல்வி, வீட்டு வசதி, சமூகக் கட்டமைப்புகள் ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டன. வங்கிகள் இந்த முன்னுரிமைப் பிரிவில்

விவசாயத்திற்கு 18 சதவீதக் கடனும், குறு நிறுவனங்களுக்கு 7.5 சதவீதக் கடனும், பட்டியல் சாதியினர், பழங்குடியினர் போன்ற நலிந்த பிரிவினருக்கு 10 சதவீதக் கடனும் அளிக்க வேண்டும். 2015இல் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆற்றல் துறையும் இப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டது. 2020 மார்ச் மாதத்தில் தலைமை வங்கி வங்கியல்லாத நிதி நிறுவனங்களையும் பயனாளிகளாக முன்னுரிமைப் பிரிவுக் கடன் பட்டியலுக்குள் கொண்டுவந்தது. தற்பொழுது தொடக்க நிறுவனங்கள், சூரிய ஆற்றல் நீரிறைக்கும் குழாய்கள் நிர்மாணம், சிறுகுறு நிறுவனங்கள், அழுத்தப்பட்ட உயிர் எரிவாயு உற்பத்தி அமைப்புகள், ஆயுஷ்மான் பாரத் போன்ற சுகாதாரம் சார்ந்த கட்டமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுவதையும் இந்தப் பட்டியலுக்குள் கொண்டுவந்துள்ளது. தற்போது தலைமை வங்கி, வங்கிகள் முன்னுரிமைப் பிரிவுக் கடனுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய நிகர வங்கிக் கடன் அளவை 2024 மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குள் 75 சதவீதத்திற்கு அதிகரிக்க வேண்டும் என்று அறிவித்துள்ளது. ஆனால் இது எந்த அளவிற்கு முறையாக செயல்படுத்தப்படும் என்பது மிகப்பெரும் கேள்விக்குறியாக உள்ளது. தற்போது வங்கித்துறையில் முடுக்கிவிடப்படும் தனியார்மயப்போக்கு இந்த புதிய நெறிமுறையையும் நீர்த்துப்போகச் செய்யுமே ஒழிய சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தாது. ஏனெனில் தலைமை வங்கியால் முன்னர் வெளியிட்ட ஆய்வு அறிக்கையில் பொதுத்துறை வங்கிகளே முன்னுரிமைப் பிரிவுக் கடன் சேவையில் சிறப்பாக செயல்படுகின்றன என்றும் தனியார் வங்கிகளும், வெளிநாட்டு வங்கிகளும் முதன்மைக் கடனளிக்க வேண்டிய துறைகளுக்குக் குறைவாகவே கடனளித்துள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தனியார் வங்கிகளுடன் ஒப்பிடும் போது பொதுத்துறை வங்கிகளே சமூகநீதியைக் கடைப்பிடிப்பதில் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன என்பதை அறிய முடியும். தனியார்மயத்தைத் தடுக்காமல் வங்கித்துறையில் எந்தப் புதிய சீர்திருத்தமும் ஏற்பட போவதில்லை.

தற்பொழுது தலைமை வங்கி 6 பொதுத்துறை வங்கிகளில் அரசின் பங்குகளை 51 சதவீதமாகக் குறைக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்துள்ளது. பிரதமர் அலுவலகமும், 4 முதன்மையான பொது வங்கிகளிலுள்ள அரசின் பங்குகளைக் குறைக்குமாறு கட்டளையிட்டுள்ளது. இது காலப்போக்கில் சமூகநீதிக்குப் புறம்பான முறையில் பொதுத்துறை வங்கிகளை முற்றிலும் தனியார்மயப்படுத்தும் நடைமுறைக்கே வழிவகுக்கும்.

தேசியப் பங்குச் சந்தையில் தனியார் நிறுவனங்களின் உடைமைப் பங்குகள் இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு 44.43 சதவீதம் அதிகரித்துள்ள நிலையில் அரசின் பங்குகள் இது வரை

இல்லாத அளவிற்குக் குறைந்துள்ளன. 11 வருடங்களில் தனியார்மயத்தால் அரசின் பங்குகள் தொடர்ந்து குறைந்து வருகின்றன. 2009 ஜூனில் 22.71 சதவீதம் இருந்த அரசின் பங்குகள் தனியார்மயத்தால் தற்போதுகுறைந்து 6.36 சதவீதத்தில் உள்ளது. தேசியப் பங்குச் சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்ட தனியார் நிறுவனங்களின் பங்கு மதிப்பு 2009 ஜூனில் 14.51 இலட்சம் கோடியாக இருந்தது 60.37 இலட்சம் கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. ரிலையன்ஸ் குழுமத்தின் பங்குகள் மதிப்பு 2 இலட்சம் கோடி அதிகரித்துள்ளது. உலகளவில் ரிலையன்ஸ் தொழிற்குழுமம் ஆப்பிளை அடுத்த இரண்டாவது பெரிய நிறுவனமாக உயர்ந்துள்ளது.

உலகின் மிகப்பெரும் சூரிய ஆற்றல் உற்பத்தி உரிமையாளராக அதானி முதலாவது இடத்துக்கு உயர்ந்துள்ளார். ஜெய்ப்பூர், திருவனந்தபுரம், கௌஹாத்தியில் உள்ள விமான நிலையங்களை 50 ஆண்டுகள் குத்தகைக்கு அதானி குழுமத்துக்கு வழங்கியுள்ளது பாஜக அரசு. திருச்சி உட்பட மேலும் 6 விமான நிலையங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதும் பரிசீலனையில் உள்ளதாம்.

இந்தியாவின் பொருளாதாரம் முடங்கிக் கிடக்கும் போதும் பங்குச் சந்தை நிலவரமானது பொருளாதாரத்துடன் சிறிதும் தொடர்பில்லாதது போல் ஏற்றம் பெறும் நிலை காணப்படுகிறது. ஏனென்றால் உலகளவில் வங்கிகள் பணப் புழக்கத்தை அதிகரித்துள்ள நிலையில், பொருளாதார மந்த நிலையின் காரணமாக இந்த நிதியில் பெருமளவு உற்பத்தித் துறைகளில் முதலீடு செய்யப்படாமல், ஊக நிதி முதலீடுகளாகவே செய்யப்படுகிறது. நிதித் துறையல்லாதவற்றுக்குக் கடனளிப்பு வீதம் குறைந்துள்ளது.

இந்தியாவின் அந்நியச் செலவாணி இருப்புகள் 2.296 பில்லியன் டாலர் அதிகரித்து 537.548 பில்லியன் டாலராக உயர்ந்துள்ளது. இந்தியாவின் மத்திய வங்கி ஆசியாவிலுள்ள மற்ற வங்கிகளைக் காட்டிலும் வெளிச்சந்தையில் அதிகமாக டாலர் வாங்கி வருகிறது. எதற்காக? இந்தியாவில் அந்நிய முதலீடுகள் அதிகரித்துள்ளதால் ரூபாய் மதிப்பு அதிகம் ஏற்றம் பெறாமல் தடுப்பதற்கு இவ்வாறான திறந்த சந்தை நடவடிக்கைகள் (OMO) தலைமை வங்கியால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ரூபாயின் மதிப்பு ஏற்றம் பெற்றால் நல்லதுதானே என நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் ரூபாய் மதிப்பேற்றம் பெற்றால் இந்தியாவின் ஏற்றுமதிக்கான போட்டித் திறனை அழித்து

விடுமாம். நிச்சயமாக ரூபாயின் மதிப்பு அந்நிய முதலீடுகளால் டாலர் அல்லது யூரோவின் அளவுக்கு மதிப்பேற்றம் அடையப் போவதில்லை எனும் போது, இதற்காக மத்திய வங்கி இவ்வளவு சிரத்தை எடுக்க வேண்டியது அவசியம் தானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஜெர்மனியின் ஏற்றுமதி அதன் மொத்த ஜிடிபி மதிப்பில் 46.97 சதவீதமாக உள்ளது, அது டாலரை விட அதிக மதிப்புடைய யூரோவில்தான் ஏற்றுமதி செய்கிறது, முதலாளித்துவத்தில் இந்தியாவை ஜெர்மனிக்கு இணையாக வைத்து ஒப்பிட முடியாதுதான். முதலாளித்துவ நியதி இரட்டைத் தன்மை உடையது அதில் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு ஒரு நியதி, வளரும் நாடுகளுக்கு மற்றொரு நியதி. நாணயத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்வதன் மூலம் ஏற்றுமதிக்கான போட்டித் திறனை அதிகரித்து நாட்டின் வருவாயை அதிகரிக்க முடியும் என்ற கோட்பாடே மறுபரிசீலனைக்குரியது. நாணயத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்வதால் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த ஜிடிபியையும் குறைமதிப்புக்குட்படுத்துகிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. 2014இல் பாஜக ஆட்சிக்கு வந்த பிறகிலிருந்தே இந்தியாவின் ஏற்றுமதி குறைந்துள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இந்தியாவில் ஏற்றுமதி அதிகபட்சமாக 2013ல் 25.43 சதவீதம் இருந்தது 2014ல் 22.97 சதவீதம் குறைந்தது. பாஜக அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு ஏற்றுமதி சரிந்து 2019இல் 18.7 சதவீதமானது. குறைந்துள்ளது. பாஜக அரசு இந்தியாவை மொத்தமாக உலக சந்தைக்கே திறந்து விட்டதே ஒழிய, உள்நாட்டின் உற்பத்தித் திறனை, தொழில் நுட்பத்தை மேம்படுத்தும் விதமாக முதலீடுகளை அதிகரிக்கவில்லை. கோவிட்-19 தாக்கத்துக்கு முன்பே உலக வர்த்தகம் குறைந்திருந்த நிலையில் தற்பொழுது ஏற்றுமதியை முன்னிறுத்தும் கொள்கைகள் இன்றைய பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஏற்புடையதல்ல.

ரூபாயின் மதிப்பு அதிகமானால் கடன் பத்திரங்களிலான முதலீடுகளும், இறக்குமதிக்கான கட்டணமும் குறையும், இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் கடன் மதிப்பு குறையும், பண வீக்கமும் குறையும்.

அந்நிய முதலீடுகளில் பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்தில் இலாபம் பெறுவதற்கான நிதி மூலதனங்களே இருப்பதால், அவை திடீரென்று வெளியேறும் போது ரூபாயில் ஏற்படும் சரிவைத் தடுக்கவும் தலைமை வங்கியின் திறந்த சந்தை நடவடிக்கை தேவைப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆண்டில் மட்டும் இந்தியாவிலிருந்து 6.5 பில்லியன் டாலர் நிதிமுதலீடுகள் வெளியேறியுள்ளன. இதற்கு மாற்று என்ன, ஊக முதலீடுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அந்நிய நிதி முதலீடுகளை ஒழுங்குமுறைக்கு கொண்டுவருவதன் மூலம் இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமே தவிர காலம் முழுவதும் வெட்டித்தனமாக டாலரை வாங்குவதன் மூலம் அல்ல.

ஜூலையில் விலைவாசி:

ஜூலை மாதத்தில் நுகர்வோர் குறியீடு அடிப்படையிலான பணவீக்கமானது 6.93 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. உணவுப் பொருட்களின் விலைவாசி 9.62 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. தானியப் பொருட்களின் விலையானது 6.96 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. கிராமப்புறத்தில் பணவீக்கம் 7.04 சதவீதமாகவும், உணவுப் பொருட்களில் விலைவாசி 9.89 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. நகர்ப்புறத்தில் பணவீக்கம் 6.84 சதவீதமாகவும் உணவுப் பொருட்களில் விலைவாசி 9.05%ஆகவும் அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் பணவீக்கம் 7.04 சதவீதமாக உள்ளது.

ஜூன் மாதத்திற்கான தொழில் உற்பத்திக் குறியீடு:

தேசிய புள்ளியியல் அலுவலகம் வெளியிட்ட தொழில் உற்பத்திக் குறியீடானது ஜூனில் 16.6 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. ஏப்ரல்-ஜூன் வரையிலான காலகட்டத்தில் 35.9 சதவீதம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. முதன்மைத் துறைகளில் உற்பத்தியின் வளர்ச்சியானது சுரங்கத் துறையில் 19.8 சதவீதமும், உற்பத்தித் துறையில் 17.1 சதவீதமும், மின்சாரத் துறையில் 10.0 சதவீதமும் குறைந்துள்ளது. பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான வகைப்பாட்டில் மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தி வளர்ச்சி 36.9 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. இடைநிலைப் பொருட்களின் உற்பத்தி 25.1 சதவீதமும், கட்டுமானப் பொருட்களின் உற்பத்தி 21.3 சதவீதமும், நீடித்த நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தி 35 சதவீதமும் வீழ்ந்துள்ளது. உடனடி நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தி மட்டுமே 14% அதிகரித்துள்ளது. புகையிலையைத் தவிர மற்ற அனைத்துப் பொருட்களின் உற்பத்தியும் எதிர்க் குறியீட்டில் உள்ளது.

ஜூலையில் வளர்ச்சி நிலை:

வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சகம் திங்களன்று வெளியிட்ட தகவலின் படி எஃகு, சுத்திகரிப்புப் பொருட்கள் மற்றும் சிமெண்ட் உற்பத்தியில் பெருமளவு சரிவு ஏற்பட்டதால், தொடர்ந்து ஐந்தாவது மாதமாக ஜூலையில், எட்டு முதன்மை உள்கட்டமைப்பு துறைகளின் உற்பத்தி வளர்ச்சி 9.6 சதவீதம் குறைந்தது. 2019 ஜூலையில் எட்டு முதன்மைத் துறைகளின் உற்பத்தி 2.6 சதவீதம் அதிகரித்திருந்தது. 2019-20 ஏப்ரல்-ஜூலை காலப்பகுதியில், 3.2 சதவீத வளர்ச்சி கண்ட இந்த முதன்மைத் துறைகளின் உற்பத்தி 2020-21 ஆண்டின் அதே காலகட்டத்தில் 20.5 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. உரத்தைத் தவிர, மற்ற ஏழு துறைகளும் - எஃகு (16.5%),

சுத்திகரிப்புப் பொருட்கள் (13.9%), சிமெண்ட் (13.5%), இயற்கை எரிவாயு (10.2%), நிலக்கரி (5.7%), கச்சா எண்ணெய் (4.9%) மற்றும் மின்சாரம் (2.3%) -- ஜூலை மாதத்தில் எதிர்மறை வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தன. 2019 ஜூலை மாதத்தில் 1.5 சதவீதம் இருந்த உர உற்பத்தியின் வளர்ச்சி 2020 ஜூலையில் 6.9 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

முதல் காலாண்டில் இந்திய பொருளாதார நிலை:

தேசியப் புள்ளியியல் அலுவலகம் வெளியிட்ட தரவுகளின் படி 2020-21 நிதியாண்டின் முதல் காலாண்டில் இந்தியாவின் மொத்தப் பொருளாக்க மதிப்பு-ஜிடிபி (-)22.8 சதவீதமாகக் குறுக்கமடைந்துள்ளது. முதல் காலாண்டு ஜிடிபி கணக்கீட்டில் உள்ள மிகப் பெரிய குறைபாடு என்னவென்றால், அது முறைசாரா துறையின் தரவுகளைக் கணக்கில் கொள்ளவில்லை, ஜூன் காலாண்டின் மதிப்பானது பட்டியலிடப்பட்ட நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே கணக்கிடப்பட்டுள்ளதாகவும், இதனால் ஜிடிபி குறுக்கம் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகவும் நிபுணர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். முதல் காலாண்டில் எஃகின் நுகர்வு 56.8 சதவீதம் குறைந்துள்ளது, சிமெண்ட் உற்பத்தி 38.3 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. சுரங்கத்துறை (23.3%), உற்பத்தித் துறை (39.3%), கட்டுமானத் துறை(50.3%), வர்த்தகம், போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்புத் துறை (47%) ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி எதிர்மறையாக உள்ளது. பொது நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, மற்றும் சேவைத் துறைகளில் வளர்ச்சி 10.3% குறைந்துள்ளது, மொத்த நிலை மூலதன உருவாக்கம் 47.5% குறுக்கமடைந்துள்ளது. ஜி20 நாடுகளில் அதிகப் பொருளாதார சரிவடைந்த நாடு இந்தியாதான். முதல் காலாண்டில் இந்தியா விவசாயத் துறையில் மட்டுமே 3.4 சதவீதம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

சென்ற ஆண்டுடன் ஒப்பிடும் போது இந்தப் பருவத்தில் பயிரிடப்பட்ட நிலப்பரப்பானது 7.2 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் விவசாயத் துறையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள தாராளமயச் சீர்திருத்தங்கள் இதன் பயன்பாட்டை எளிய விவசாயிகளுக்குச் செல்லாத வண்ணம் தடுக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இந்தியப் பொருளாதாரக் கண்காணிப்பு மையத்தின் கணக்கீட்டின் படி ஏப்ரலுக்கும் ஜூலைக்கும் இடையே 1.8 கோடி ஆட்கள் வேலையிழந்துள்ளனர். மற்றவர்களின் ஊதியமும் குறைந்துள்ளது. மேலும் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வேலையின்மை ஜூலையில் 7.43%ஆக இருந்தது, ஆகஸ்டில் 8.35%ஆக அதிகரித்துள்ளதாகவும் அவ்வமைப்பு கணக்கிட்டுள்ளது. சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பானது

கோவிட்-19 நோய் 403 மில்லியன் இந்தியர்களை மேலும் வறுமைக்குள் தள்ளியுள்ளதாகவும், 121 மில்லியன் பேர் வேலையிழந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்துள்ளது. இந்தியாவில் இன்னும் பல மாநிலங்களில் பொது விநியோக முறையில் தானியங்கள் வழங்கப்படாமல் இருப்பது அதிர்ச்சியளிக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் 25 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இன்னும் விவசாயிகளுக்கான பிரதமரின் கிசான் உதவித் தொகையும் வந்து சேரவில்லை. வருமானக் குறைவினாலும், வேலையின்மையாலும், மக்கள் அடிமட்டக் கூலிகளாகத் தள்ளப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது, நுகர்வும் குறைந்துள்ளது.

செய்ய வேண்டியது என்ன? வேலைவாய்ப்பை அதிகரித்து, மக்களின் வாங்கும் திறனை மேம்படுத்தும் விதத்தில் நிதி ஒதுக்கீடுகளை அதிகரிப்பதன் மூலமே மக்களின் துயரைத் தணிக்க முடியும். ஆனால் பாஜக அரசு சிக்கன நடவடிக்கையையே தொடர்கிறது. பாஜக தலைமை இந்தியாவை உலகளவில் கோவிட்-19 தொற்று அதிகம் பரவிய இரண்டாவது நாடாக உயர்த்தியுள்ளது. முதல் நிலைக்கு சென்றாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

நிதி அயோக் தலைவர் அர்விந்த் பனகரியா, கோவிட்-19 தாக்கத்தாலும், பொருளாதார முடக்கத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயர் தணிக்க பாஜக அரசு அதிக நிதித் தொகுப்பு கொடுக்காததை வரவேற்றுள்ளார். நேரடிப் பண உதவி அளிக்கும் திட்டங்களை இதற்கு மேல் அளிக்க வேண்டாம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். காப்பு வரியை உயர்த்தும் இந்தியாவின் முடிவை எதிர்க்கிறார். ஏனென்றால் அது உலக வர்த்தக மைய நியதிகளுக்குப் புறம்பானதாம், நவீன தாராளமயம் அவர் கண்களை மறைத்ததால் தடையற்ற வர்த்தகத்தால் பாதிக்கப்படும் உள்நாட்டினர் அவருக்கு ஒரு பொருட்டல்லர். புதிய கல்விக் கொள்கையை அவர் எதிர்க்கிறார், எதற்காக என்று பார்த்தால் கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை 4 சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதம் அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற வெற்றெழுத்துகளைக் கூட அவரால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் எதிர்க்கிறார். அவர் கூறியவற்றில் பெயரளவிற்காவது தேசபக்தி துளியேனும் உள்ளதா. பார்க்கப் போனால் அர்விந்த் பனகரியா ஒரு கடைந்தெடுத்த 'ஆன்டி' இந்தியராகவே இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட 'ஆன்டி' இந்தியர்களின் தலைமையால்தான் கோவிட்-19 மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடி என்னும் இரட்டை நோயால் மக்கள் துயருற்றுத் தவிக்கின்றனர்.

சமந்தா

கியூபாவின் புரட்சிப் பெண்கள் (7)

கியூபப் புரட்சியின் கிளர்ச்சிப் படைகளில் பெண்கள் 5% மட்டுமே இருந்தனர் என்ற போதும் அதன் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் முன்னணியில் இருந்து நீக்கமற நிறைந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நகர்ப்புறங்களில் தலைமறைவு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், சியரா மேஸ்ட்ராவிலும் கிளர்ச்சிப் படையில் அங்கம் வகித்து புரட்சிக்காக எல்லாவிதமான வேலைகளிலும் ஈடுபட்டனர். பெண் போராளிகள் காயமடைந்தவர்களுக்குச் செவிலியர்களாக மருத்துவ உதவிகளை செய்தனர், கல்வி கற்பித்தனர், தூதுவர்களாக இருந்தனர், ஆயுதங்கள் கடத்தினர், நிதி திரட்டினர், சமைத்தனர், ஆனால் பராமரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபடுவது மட்டுமே அவர்களுக்கு நிறைவளிக்கவில்லை, அவர்கள் ஆயுதங்கள் ஏந்திப் போராட விரும்பினர். பாலின அடிப்படையிலான பிரிவினைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க விரும்பினர். புரட்சியில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கும் விதமாகவே மரியனா கிரஜலெஸ் என்ற பெயரில் பெண்களுக்கான ஆயுதப் படை உருவாக்கப்பட்டது. போராட்டத்தில்தான் அதுவும் பிறந்தது. அதனை உருவாக்குவதற்கு கடும் எதிரிப்புத் தெரிவித்த ஆண்களுடன் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ ஒரு பெரும் போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. நிராயுதபாணியாக ஆண்கள் இருக்கும் போது, ஒரு பெண்ணுக்கு ஏன் துப்பாக்கியை கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களில் சிலர் கேட்ட போது “ஏனென்றால் அவர்கள் உங்களை விட கட்டுக்கோப்புடைய சிறந்த வீரர்கள்” என்று ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ பதிலளித்தார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பைப் பெரிதும் வலியுறுத்திய ஃபிடல் அவர்களின் துணிவிலும் வீரத்திலும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஃபிடலின் நன்னம்பிக்கையின் சின்னமாக மரியனா கிரஜலெஸ் திகழ்ந்தது.

மரியனா கிரஜலெஸ்:

ஸ்பானிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து கியூபாவை விடுதலை செய்வதற்கான போராட்டத்தில் தன்னையும் தனது குழந்தைகளையும் அர்ப்பணித்த மாண்புமிக்க தாயான மரியனா கிரஜலெஸின் நினைவாகவே இப்பெயரை மகளிர் ஆயுதப் படைக்கு ஃபிடல் சூட்டினார். மரியனா கிரஜலெஸும் (ஜூலை 12, 1815 - நவம்பர் 23, 1893) அவரது குடும்பத்தினரும் தாய் நாட்டைக் காக்க 1868இல் ஆரம்பித்து 1878 வரை தொடர்ந்த பத்து வருடப் போரிலும், 1895ஆம்

ஆண்டுப் போரிலும் அர்ப்பணிப்புடன் பங்கேற்றனர். மரியனாவின் மகன்களான ஜோஸும், அன்டோனியோ மேசியோ கிராஜலெஸும் 1868 முதல் 1878 வரை விடுதலை இராணுவத்தில் தளபதிகளாக பணியாற்றினர். மரியனா போர்க் களத்தில் காயமடைந்த வீரர்களுக்கு உதவிசெய்து வந்தார். காயமடைந்த அன்டோனியோவை மீட்பதற்காக மரியனா கிராஜலெஸும், அன்டோனியோவின் மனைவி மரியா கப்ரேல்ஸும் போர்க் களத்திற்குள் நுழைவதைக் கண்ட கியூபாவின் புரட்சித் தலைவர் ஹொசே மார்த்தி, இத்தகைய பெண்கள் இருக்கும் போது வீரராவது எளிது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். "அவர் என் இதயத்தை மிகவும் தொட்ட பெண்" என்று மரியனாவை போற்றிய மார்த்தி அவரை "தணிக்க முடியாத நெருப்பு"

என்றும் "இதயத்தின் வேர்" என்றும் வர்ணித்துள்ளார். 1957இல் ஹவானாவின் மேயர் ஜஸ்டோ லூயிஸ் போசோ டெல் புவேர்ட்டோ, மரியனா கிரஜலெஸை "கியூபாவின் தாய்" என்று அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்துச் சிறப்பித்துள்ளார்.

மரியனா கிரஜலெஸ் ஆயுதப்படை:

1958 செப்டம்பர் நான்காம் நாள் மகளிருக்கான சிறப்பு ஆயுதப் படையாக மரியனா கிரஜலெஸ் உருவாக்கப்பட்டது. 13 இளம் பெண்களைக் கொண்ட மரியனா கிரஜலெஸ் படைப்பிரிவு புரட்சிகர இராணுவத்தில் தனித்துவமான அங்கம் வகித்தது. படைப்பிரிவின் உறுப்பினர்களான மரியனாக்கள் எம்-1 கார்பைன் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர்.

மரியனாக்கள்:

1. இசபெல் லுய்சா ரீலொ ரோட்ரிக்ஸ்
(தலைவர்)	ஏஞ்சலினா
2. டெல்சா எஸ்தர் பியூப்லா வில்ட்ரெஸ்
(துணைத் தலைவர்)	8. எடெமிஸ் தமாயோ நீஸ்,
3. ஓல்கா எஸ்தர் குவேரா பெரெஸ்,	9. நார்மா ரொசா:பெரர் பெனிடெஸ்,
4. எவா ரோட்ரிக்ஸ் பால்மா,	10. :ப்ளோர் செலெஸ்டெ பெரெஸ்
சாவேஸ்,
5. லிலியா ரீலொ ரோட்ரிக்ஸ்,	11. ஜுவானா பெளடிஸ்டா பேனா பீனா
6. ரிட்டா கார்சியா ரெய்ஸ்,	12. ஒரொசியா சொடொ சர்டினா
7. ஏஞ்சலா அன்டோலின் எஸ்கலோனா,	13. அடா பெல்லோ அகொஸ்டொ பொம்பா

ஆயுதந்தரித்த மரியானா கிரஜலெஸ் வீராங்கனைகள் பங்கேற்ற முதல் போர் தென்கிழக்கு மாகாணமான கிரான்மாவில் உள்ள செரோ பெலாடோவில் நடைபெற்றது. அதில் சற்றும் பின்வாங்காமல் எதிரிகளின் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தித் தொடர் தாக்குதலில் ஈடுபட்டனர். குய்சாவில் 10 நாள் தொடர்ந்த கடுமையான போரில் மிகச் சிறப்பாகப் போரிட்டு தங்களின் முழு ஆற்றலையும் காட்டினர். ஆரம்பத்தில் பெண்களுக்கான ஆயுதப் படை அமைக்க எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அத்திட்டத்தை நிராகரித்த எடி சனொலிடமே நற்சான்றிதழ் பெற்றனர்.

1958 செப்டம்பர் 28ஆம் நாள் பாத்திஸ்டா படைகளுக்கு எதிராக செரோ பெலாடோவில் மூன்று நாள் போரில் வெற்றி பெற்றதில் மரியானா கிரஜலெஸ் படைப்பிரிவு முக்கியப்

பங்காற்றியது.

இசபெல், லிலியா, காலெகெ, டெட்டெ ஆகியோர் சிறப்பாகத் துப்பாக்கி சுடுவதால் அவர்களைக் கொண்டு ஹோல்குய்னில் சிமன் பொலிவர் படை உருவாக்கப்பட்டது. அக்டோபர் 21இல் ஹோல்குய்னின் லா பிரெசாவில், அவர்கள் பங்கேற்ற போரில் மற்ற கெரில்லாப் படைகளிலிருந்து பிரிந்து தனிமைபடுத்தப்பட்டிருந்த போதும், கடுமையாகப் போரிட்டனர். அதே போல் குய்சாவில் 2 சரக்குந்துகளில் காவலாளர்கள் திரண்டிருந்தனர், எடி சுனோல் காயமடைந்திருந்தார், என்ற போதும் இறுதி வரை போரிட்டு வெற்றி பெற்றனர்.

லொஸ் குய்ரொஸ், வெலஸ்கொ, செடெனா, கிபரா, நானாஸ், பியுர்தொ பத்ரெ, குய்சா, மாஃபொ எனப் பல இடங்களில் நடைபெற்ற சண்டைகளிலும் பங்கேற்றனர்.

ஜனவரி 1959இல் புரட்சியின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, கிழக்கு கியூபாவின் மலைப் பகுதியில் பள்ளிகள் அமைக்கும் வேலைகளிலும், மரியனாக்கள் பங்கேற்றனர். புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு, அவர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியையும், பாதுகாப்பையும் மேம்படுத்தும் பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

இசபெல் லூயிசா ரியோ ரோட்ரிக்ஸ் (1927-1989):

இசபெல் லூயிசா ரியோ ரோட்ரிக்ஸ் கியூப வரலாற்றின் மிகச் சிறந்த வீராங்கனை. மரியனா கிரஜலெஸ் ஆயுதப் படையின் இன்னொரு வீராங்கனையான லிலியா ரியலொ ரோட்ரிக்ஸ் 1925இல் பிறந்தவர், இசபெல் லூயிசாவின் உடன் பிறந்த சகோதரி ஆவார். அவர்கள் சாண்டியாகோவில் சான் லூயிஸ் பகுதியில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தனர். அவரோடு பிறந்த எட்டுக் குழந்தைகளில் இசபெல் மட்டுமே பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர். கிரான்மா கரையேறிய போது மருந்தியல் பிரிவில் படித்துக் கொண்டிருந்த இசபெல் தனது கல்லூரிப் படிப்பின் கடைசி ஆண்டின் நடுப் பகுதியில் ஜூலை 26 இயக்கத்தில் சேர்வதற்காகப் படிப்பைத் துறந்து வெளியேறினார். அவர் 1957இல் ஜூலை 26 இயக்கத்தில் இணைந்தார், 1958ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில், அவரும் லிலியாவும் சியரா மேஸ்ட்ராவுக்குச் சென்று கெரில்லாப் போராளிகளுடன் இணைந்தனர். இசபெல் கிளர்ச்சிப் படையில் முதலில் தளபதி சே குவேராவின் தலைமையிலும், பின்னர் ஃபிடலின் தலைமையில் இருந்த முதல் படையான ஹொசே மார்த்தி படையிலும் செயல்பட்டார். பிறகு பெண்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட

சிறப்பிற்குரிய மரியனா கிரஜலெஸ் ஆயுதப் படையில் தலைவராகச் செயல்பட்டார்.

சிமோன் பொலிவர் நான்காம் முன்னணி தொடங்கப்பட்ட போது இசபெலின் மிகச் சிறந்த சேவையை அங்கீகரிக்கும் வகையில் தளபதியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். கியூபப் புரட்சியின் வெற்றிக்காக அயராது உழைத்த அவர் 1961ஆம் ஆண்டில் லிட்யா டோஸ் என்ற இராணுவப் பள்ளியை நிறுவினார், அதன் இயக்குனராகவும் செயல்பட்டார். 1980களில், அவர் ஹெர்மனோஸ் அமீஜிராஸ் மருத்துவமனையின் மருந்து சேவைப் பிரிவின் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். வியட்நாம் சோசலிசக் குடியரசுடன் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் பணியிலும் ஈடுபட்டார்.

இசபெல் 1966இல் கியூப கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியில் இணைந்தார், 1974 முதல் கியூப மகளிர் கூட்டமைப்பின் மாகாணக் குழுவிலும் இணைந்தார். (அதன் முதல், இரண்டாம் மற்றும் நான்காவது காங்கிரஸில் கலந்து கொண்டார்). மேலும் பிளாயா நகராட்சியின் மக்கள் அதிகார நிர்வாகக் குழுவின் சுகாதார ஆணையத்தின் தலைவராகவும் செயல்பட்டுள்ளார்

கியூபப் புரட்சிக்கு அவர் ஆற்றிய சிறந்த சேவைகளுக்காக அனா பெட்டான்கோர்ட், காமிலோ சியென்:புகோஸ் போன்ற பல்வேறு விருதுகளாலும் சிறப்பிக்கப்பட்டார். 1989 ஏப்ரல் 9 அன்று அவர் இறந்தபோது, கர்னல் பதவியில் இருந்தார்.

ஓல்கா எஸ்தர் குவேரா பெரெஸ் (1932-1986):

ஓல்குயிடா என்று அழைக்கப்பட்ட ஓல்கா எஸ்தர் குவேரா பெரெஸ் கிரான்மாவில் உள்ள பிலானில் 1932இல் பிறந்தார். ஓல்கா புரட்சி இராணுவப் படையில் 1957ஆம் ஆண்டில் சேர்ந்தார். கெரில்லாப் படைகளின் ரெபெல்டே ஸ்பானிஷ் வானொலி நிலையத்தின் ஒலிபரப்பில் ஒலித்த முதல் பெண் குரல் அவருடையதே. ரெபெல்டே வானொலி நிலையத்தின் வானொலி அறிவிப்பாளராகப் பணியாற்றிய அவர் முடிதிருத்துபவராகவும், செவிலியராகவும், ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

ரீட்டா கார்சியா ரெய்ஸ் (1922-2008):

ரீட்டா கார்சியா ரெய்ஸ் கிரான்மாவின் ஜிகுவானில் 1922ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்.

ஏஞ்சலா அன்டோலின் எஸ்கலோனா:

ஏஞ்சலினா என்றழைக்கப்பட்ட ஏஞ்சலா அன்டோலின் எஸ்கலோனா. 1925இல் கிரான்மாவின் காம்பெச்சுவேலாவில் பிறந்தவர்.

1958 நவம்பர் 27 அன்று, குயிசா போரில் லோமா டி எல் மார்டினோவில், எதிரிப் படையைச் சேர்ந்தவரால் தளபதி பிரவுலியோ கொரோனாக்கஸின் உயிர் பறிக்கப்பட்ட போது அவருக்கு அடுத்தபடியாக ரீட்டா கார்சியா, ஏஞ்சலா அன்டோலின் எஸ்கலோனா (ஏஞ்சலினா), ஈவா ரோட்ரிக்ஸ் பால்மா, அடா பெல்லா அகோஸ்டா பொம்பா மற்றும் ஃப்ளோர் செலஸ்டே பெரெஸ் சாவேஸ் ஆகியோர் இருந்தனர். எதிரிகளின் தாக்குதலினால் ஈவாவும், ஏஞ்சலினாவும் முழங்கால் ஆழத்திற்கு நிலத்தடியில் புதைந்தனர். ஏஞ்சலினா காயமடைந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈவா ரோட்ரிக்ஸ் பால்மா: (1940-1993):

ஈவா ரோட்ரிக்ஸ் பால்மா கிரான்மாவின் பியூ அரிபாவில் 1940ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்.

ஐவானா பாடிஸ்டா பேனா பேனா:

ஐவானா பாடிஸ்டா பேனா பேனா 1943ல் கிரான்மாவின் பிலோனில் பிறந்தவர்.

அடா பெல்லா அகோஸ்டா பொம்பா:

அடா பெல்லா அகோஸ்டா பொம்பா 1938இல் கிரான்மாவின் காம்பெச்சுவேலாவில் பிறந்தவர்

நார்மா ரோசா ஃபெரர் பெனிடெஸ்:

நார்மா ரோசா ஃபெரர் பெனிடெஸ் 1944ஆம் ஆண்டில் கிரான்மாவின் யாராவில் பிறந்தவர்.

ஃப்ளோர் செலஸ்டே பெரெஸ்: (1941-2013):

ஃப்ளோர் செலஸ்டே பெரெஸ் சாவேஸ் கிரான்மாவின் யாராவில் 1941இல் பிறந்தவர்.

எடெமிஸ் தமயொ நுனெஸ் (1943):

எடெமிஸ் நண்பர்களால் கல்லேகா என அழைக்கப்பட்டார். எடெமிஸ் 1943 பிப்ரவரி 1

அன்று கிரான்மாவின் பார்டோலோமா மாஸேவில் உள்ள ஜார்ஸலில் பிறந்தார். சியரா மேஸ்ட்ராவில் பள்ளிகளும், ஆசிரியர்களும் பற்றாக்குறையாக இருந்ததாலும், பள்ளி செல்வதற்கான உடைகளும் காலணிகளும் எடெமிஸிடம் இல்லாததாலும் நான்காம் வகுப்பைக் கூட அவரால் எட்ட முடியவில்லை. விவசாயப் பிண்ணனியில் வளர்ந்ததால், மலைகளும், கிராமப்புறங்களுமே அவரின் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவையாகின.

புரட்சிகரப் பாதை:

எடெமிஸ் 1958 ஜனவரி இறுதியில், 15 வயதுப் பெண்ணாக இருந்த போதே சியரா மேஸ்ட்ராவுக்குச் சென்று கிளர்ச்சிப் படையில் சேர முடிவு செய்தார்.

ஜிபாகோவாவின் லாஸ் வேகாஸ் பகுதியில் அரசுக்கு எதிராக அவர் புரட்சிப் படையில் இணைந்து போரிட்டார். மே மாதம் வரை அங்கேயே இருந்து பின்னர் ப்ராவிடென்சியாவில் இடம் பெற்ற ஒரு முகாமிலிருந்து தூதராகப் பணியாற்றினார். அவரது போராட்ட வரலாறு கிரான்மா பிராந்தியத்திற்கு அப்பால் ஹோல்குவின் சியரா டி கிபாரா வரை நீண்டது, அங்குதான் அவர் எடி சுனோலின் 14ஆம் படையின் உறுப்பினராக இணைந்து செயல்பட்டார். 1959 புரட்சியின் வெற்றிக்கு பின்னர், அவர் பல்வேறு அமைச்சகங்களில் பதவிகள் வகித்தார், கிராமப்புறங்களில் மருத்துவமனைகளை திறப்பதில் பங்களித்தார், முதியோருக்கான கலாசாரத் திட்டத்திலும் பங்களித்தார், கிரான்மா மாகாணத்தில் கியூபப் புரட்சிப் போராளிகள் கூட்டமைப்பு துவங்கியதிலிருந்தே அதன் உறுப்பினராகவும் இருந்து வருகிறார்.

ஓரோசியா சோட்டோ சர்தீனா:

ஓரோசியா சோட்டோ சர்தீனா கிரான்மாவின் புயுனா விஸ்டாவில் 1939ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். கொடுங்கோலன் பாத்திஸ்டா தப்பி ஓடிய பின், 1959 ஜனவரி 2ஆம் தேதி சாண்டியாகோவில் மக்களின் முன் ஃபிடல் ஆற்றிய உரையை மரியானாக்களில் ஒருவரான ஓரோசியா சோட்டோ பின்வருமாறு நினைவு கூர்ந்துள்ளார்: "... ஏனெனில் கியூபாவில் ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் போரிட்டார்கள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது, இதற்குச் சிறந்த ஆதாரமாக மரியானா கிரஜலெஸ் படைப்பிரிவு திகழ்ந்தது, இந்தப் படைப்பிரிவு பல போர்களில் தன் தனித்துவத்தைக் காட்டியுள்ளது. கியூபப் பெண்கள் நம் சிறந்த ஆண் வீரர்களைப் போலவே சிறப்புமிக்க வீராங்கனைகளாக உள்ளனர்."

1988 செப்டம்பர் 4 அன்று, மரியானா கிரஜலெஸ் பெண்கள் ஆயுதப் படையின் 30ஆம்

ஆண்டு நினைவு நாளில், மகளிர் விமான எதிர்ப்பு பீரங்கி படைப்பிரிவின் தலைமையகத்தில் சிறப்பான முறையில் நினைவு விழா நடைபெற்றது. கியூப மகளிர் கூட்டமைப்பின் தலைவரான வில்மா எஸ்பின், அப்போதைய வியட்நாமின் துணைத் தலைவரும் வியட்நாமின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழு உறுப்பினருமான நுயான் தோன் மற்றும் புரட்சிகர ஆயுதப் படைகளின் தலைவர் ஜூலியோ காசாஸ் ரெகுயிரோ ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்..

கியூபப் புரட்சி வரலாற்றின் வீராங்கனைகளான மரியானாக்களின் பங்கேற்பைக் கதையாக்கி “ஃபிடலுடன் கெரில்லா வீராங்கனைகள்” என்ற ஆவணப்படத்தை எடுத்துள்ளார் கியூபாத் தொலைக்காட்சி தகவல் அமைப்பின் பத்திரிகையாளரான வில்மர் ரோட்ரிகஸ் பெர்னாண்டஸ். இப்படமானது ஹவானா பல்கலைக்கழகத்தில் கியூப இளைஞர் மன்ற நிகழ்வில் மரியானா கிரஜெலஸின் 61 ஆண்டுக் கால வரலாற்றைப் போற்றும் வகையில், ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவின் 93வது பிறந்த நாள் நினைவாக 2019ல் வெளியிடப்பட்டது. இதில் மரியானாக்களான டெல்சா எஸ்தர் பியூப்லா வில்ட்ரெஸ் (டெட்டே), ஓரோசியா சோட்டோ சர்தினா மற்றும் அடா பெல்லா அகோஸ்டா பொம்பா கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். அவர்களுடன் புரட்சி இராணுவத் தளபதிகளான ஜூலியோ காமாச்சோ அகுலேரா, டெலியோ கோமேஸ் ஓச்சோவா ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். ஜூலியோ காமாச்சோ அகுலேரா இதுபோன்ற பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றும், இதில் புரட்சியின் வரலாறு நினைவுகூரப்பட்டு அதில் பெண்களின் பணிகளும் மீட்கப்பட்டுள்ளன என்றும் அன்றைய பெண்களை போல் இன்றைய கியூபப் பெண்களும் நமது சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தைத் தொடர்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

“பெண்களும் ஆண்களுமாக ஒன்றுபட்டுப் போராடும் மக்கள் வெல்லப்பட முடியாதவர்கள்” என்று அந்நிகழ்வில் பங்கேற்ற கியூபக் குடியரசின் நாயகி டெட்டே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கியூப வரலாற்றில் விடுதலைக்கான பெண்களின் போராட்டத்தை, புரட்சிக்குள் நிகழ்ந்த புரட்சியாக ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ போற்றினார். உலக வரலாற்றில் பெண் விடுதலையின் முன்னோடிச் சின்னமாகத் திகழ்ந்த மரியானா கிரஜெலஸின் வீராங்கனைகளை என்றென்றும் போற்றிடுவோம்.

(தொடரும்)

சமந்தா

நக்வெய்ன் மார்க்சியப் பள்ளியில் (11)

ஆசிரியர்: வெங்கடேஷ் ஆத்ரேயா

தலைப்பு: முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் இயங்கியல்

பிரிட்டனில் வளர்ந்து வந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் ஆளும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான தொடர் போராட்டத்தின் விளைவாகவே முதலாளித்துவ சக்திகள் ஆட்சியதிகாரம் பெற்றன. 1688ஆம் ஆண்டின் 'புகழ்பெற்ற புரட்சி' முதல் 1840களின் பிற்பகுதியில் காப்பு வரிகள் ரத்து செய்யப்படும் வரை, இந்தப் போராட்டமானது பொருளாதார, கருத்தியல் மற்றும் அரசியல் தளங்களில் தொடர்ந்தது. உணவு தானியங்கள் இறக்குமதியைத் தடுப்பதற்கான காப்பு வரிகளை நீக்கியதே இங்கிலாந்தில் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட இறுதி அடியாகும்.

நிலக்கிழாரியம் வீழ்ந்து பண்ணையடிமை முறை முடிவுக்கு வந்தது. தேவாலய நிலங்கள் அழிக்கப்பட்டன. பொது நிலங்கள் கொள்ளையிடப்பட்டன. பிரிட்டனில் நிலத்திலிருந்து மக்கள் பிரிக்கப்பட்டார்கள். பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வலுவந்தமாகக் கூலித் தொழிலாளர்களாக்கப்பட்டனர். அதில் பெருமளவில் விவசாயிகளே இருந்தனர். பண்ணையடிமை முறையிலிருந்தும், கிட்டுகளின் தளைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற்ற அதே நேரத்தில் உற்பத்தியாளர்கள் அவர்களது உற்பத்திச் சாதனங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டார்கள் என்பதால் இந்நிகழ்வானது இரட்டைத் தன்மையுடையதாய் இருந்தது. ஏழைகளுக்கு எதிரான சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களின் கூலியைக் குறைக்க சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்கள் உருவாவதும் தடுக்கப்பட்டது.

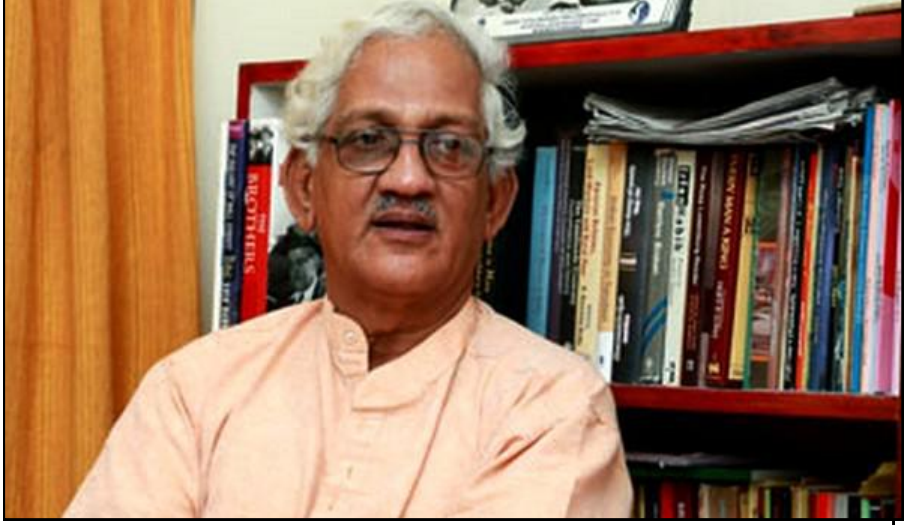
16ஆம் நூற்றாண்டில் முதலாளித்துவ விவசாயிகள் தோன்றினர். மார்க்ஸ், ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தென் அமெரிக்காவில் முரண்பாடுகள் குறித்தும் சமூகப் போராட்டத்தின் மூலம் அடிமை உழைப்பை நீக்குவது குறித்தும் எழுதியிருப்பார்.

(இந்தியாவில் நிலக்கிழார்களுக்கெதிராகச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது, நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதும் உத்திரபிரதேசம், தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களில்

நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்படவில்லை.)

ஆதி மூலதனத் திரட்டல்:

முதலாளித்துவம் எப்படி உருவானது? சமூகமானது உற்பத்திச் சாதனங்களையும் பணத்தையும் கொண்ட சிறிய எண்ணிக்கையிலான நபர்களாகவும், பெரும் எண்ணிக்கையில் தம் உழைப்புச் சக்தியை விற்பதற்கு நிர்வாகிக்கப்பட்ட உடைமையற்ற பாட்டாளிகளாகவும் பிரிந்திருக்க வேண்டியது முதலாளித்துவ உற்பத்திக்கான முன்தேவையாக இருந்தது. கூலித் தொழிலாளியை ஒரு முனையிலும், மூலதனத்தை மறு முனையிலும் பிரித்த இந்தச்

சமூகப் பிரிவினையின் நிகழ்வுகளே ஆதி அல்லது முதன்மை மூலதனத் திரட்டலின் பகுதிகளாயின. கூலி உழைப்பும் மூலதனமும் எப்படி உருவானது. உழைப்பாளர்களிடமிருந்து (முதன்மை உற்பத்தியாளரிடமிருந்து) உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பறித்த நிகழ்வுகள்தான் முதலாளித்துவம் உருவாக வழி ஏற்படுத்தியது. உற்பத்திச் சாதனத்தைப் பறிகொடுத்த உற்பத்தியாளர் கூலித் தொழிலாளியானார்.

பிரிட்டனில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் ஆரம்ப நிலையில் உற்பத்தி அமைப்புகளிலும், உற்பத்தி உறவுகளிலும் முதலாளித்துவ ஆளுகை என்பது பெயரளவிலே இருந்தது. அதே நிலையை இப்பொழுதும் காணப்படும் குடிசைத் தொழில்களிலும், தீப்பெட்டி தயாரிக்கும் ஆலைகளிலும் காணலாம். அதில் உழைப்பு நிகழ்முறையானது நேரடியாக முதலாளியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்காது. முதலாளி மூலப்பொருட்களைக் கொடுத்து வேலைசெய்யச் சொல்வார். தொழிலாளர்கள் வீட்டிலே குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் அந்த வேலையை செய்வர். பிறகு சரக்குகளை முதலாளி பெற்றுக் கொள்வார். அதன் பின்னர்தான் தொழிலாளர்களைப் பொதுவாக ஒரே இடத்தில் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் வேலை செய்யும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதுவே பின்னர் பட்டறைகளாக வளர்ச்சி பெற்று, பின், நவீனத் தொழிற்சாலைகளாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது. ஆலைகளில்தான் கூட்டுப்பணி மூலமும் உழைப்புப் பிரிவினை மூலமும் உற்பத்திமுறை வளர்ச்சி பெற்றது.

முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை என்பது உபரி மதிப்பு உற்பத்தியே ஆகும். உபரி உழைப்புக்கும், அவசியமான உழைப்புக்கும் இடையிலான விகிதத்தை மார்க்ஸ் உபரி மதிப்பு வீதம் என்று குறிப்பிடுகிறார். அவசியமான உழைப்பு நேரம் என்பது உழைப்புச் சக்தியின் மதிப்புக்குச் சமமான உழைப்பு நேரம் ஆகும். இந்த உபரி மதிப்பு வீதமானது எந்த அளவிற்கு முதலாளி தொழிலாளியின் உழைப்பைச் சுரண்டுகிறார் என்பதை அளவிடும் உழைப்புச் சுரண்டலின் அளவுகோலாக உள்ளது.

$$\begin{aligned} \text{உபரி மதிப்பு வீதம்} &= \text{உபரி உழைப்பு} / \text{அவசிய உழைப்பு} \\ &= \text{உபரி மதிப்பு} / \text{உழைப்புச் சக்தியின் மதிப்பு} \\ \text{உபரி மதிப்பு வீதம்} &= \text{உபரி மதிப்பு} / \text{மாறுமூலதனம்}. \end{aligned}$$

மூலதனமானது மாறா மூலதனம்(c), மாறு மூலதனம்(v) ஆகிய இரு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

மாறா மூலதனம்:

உற்பத்திச் சாதனங்களான கருவிகள் எந்திரங்கள் ஆகியவை உற்பத்தியில் ஈடுபடும் போது அவற்றின் மதிப்பு பகுதி பகுதியாக தான் சரக்குகளுக்கு மாற்றப்படுகிறது என்பதை பார்த்தோம், இத்தகைய உற்பத்தி சாதனங்களுக்கு ஒரு பொதுவான பண்பு உள்ளது. அது என்னவென்றால் அவற்றின் மதிப்பானது அவை உற்பத்தி செய்யப்படும் போது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அவை உற்பத்தி சாதனங்களாக உழைப்பு நிகழ்முறையில் ஈடுபடுத்தப்படும் போது அவற்றின் மதிப்பில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகையால் இத்தகைய உற்பத்தி சாதனங்களை மார்க்ஸ் நிலை மூலதனம் என பெயரிட்டார்.

மாறுமூலதனம்:

மூலதனத்தின் மற்றொரு பகுதியான உழைப்புச் சக்தியானது உற்பத்தி நிகழ்முறையில் அதன் மதிப்பை மறுவற்பத்தி செய்வதுடன் கூடுதலாக உபரி மதிப்பையும் (surplus-value-s) உற்பத்தி செய்கிறது. அதுவே மூலதனத்தின் மதிப்பில் மாற்றம் ஏற்படக் காரணமாகிறது. ஆகவே மார்க்ஸ் மூலதனத்தின் இப்பகுதியை மாறுமூலதனம் என்று குறிப்பிட்டார். ஒரு சரக்கில் பொதிந்துள்ள மாறா மூலதனத்தின் மதிப்பை (constant capital) 'c' என்றும், அதிலுள்ள மாறு மூலதனத்தின் (variable capital) மதிப்பை 'v' குறிப்பிட்டால், ஒரு வேலை நாளின் முடிவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட

சரக்குகளின் மதிப்பை $c+v+s$ எனக் குறிப்பிடலாம். இதில் 's' என்பது உபரி மதிப்பை அல்லது உழைப்புச்சக்தியின் மதிப்புக்கு சமமான உழைப்பு நேரத்தை விட கூடுதலாக முதலாளிக்காக உழைத்த வேலை நேரத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

உபரி மதிப்பானது இருமுறைகளில் அறுதி உபரி மதிப்பாகவும், ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பாகவும் பெருக்கப்படுகிறது.

அறுதி உபரி மதிப்பு:

வேலை நேரத்தை (உழைப்பு நேரத்தை) நீட்டிப்பதன் மூலம் உபரிமதிப்பை அதிகரிக்கச் செய்வதை அறுதி உபரி மதிப்பாக்கம் என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். முதலாளி வர்க்கத்தின் லாப வேட்கையால் உழைப்பு நேரமானது வரைமுறையில்லாமல் கடுமையாக நீட்டிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர்களில் பெருமளவு விவசாயிகளும், கைவினைஞர்களுமே இருந்தனர், அவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கமாக அமைப்பாக்கம் பெறவில்லை, அப்போது உழைக்கும் வர்க்கத்தின் காப்பரண்களான தொழிற்சங்கங்களும் வளர்ச்சி பெறாத நிலையில் இருந்தன. வேலை நேரத்தை நீட்டித்து உழைப்புச் சுரண்டல் கடுமையாக்கப்பட்டதன் விளைவாகவே உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கான போராட்ட இயக்கங்கள் உருவாகின. வேலை நேரத்தை நீட்டிப்பதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தே வர்க்கப் போராட்டங்கள் வலுப்பெற்றன. சார்டிஸ்டு இயக்கத்தின் போராட்டங்கள், கிழக்கு ரயில்வே ஊழியர்களின் மறியல் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றை இத்தகைய வர்க்கப் போராட்டங்களுக்கான உதாரணங்களாகும். வர்க்கப் போராட்டத்தின் இந்த வரலாற்று வளர்ச்சி நிலையே இம்முறையில் உபரி மதிப்பை பெருக்குவதிலிருந்து முதலாளிகளை தடுத்தது. இன்னும் கூட இம்முறையில் உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும், நம் நாட்டின் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளிலும் அறுதி உபரி மதிப்பாக்க சுரண்டல் தொடர்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியோடு தொழிலாளர் இயக்கங்களும் வளர்ச்சி பெற்றதால் வேலை நேரத்தை நீட்டித்து உழைப்புச் சுரண்டலை தீவிரப்படுத்துவது கடினமாக்கப்பட்டது.

ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பாக்கம்:

அறுதி உபரி மதிப்பாக்கத்திற்கு எதிரான தடைகளின் காரணமாக முதலாளித்துவம் தொழில்

நுட்ப வளர்ச்சியின் மூலம் உற்பத்தி முறையை மேம்படச் செய்து வேறு வடிவங்களில் உழைப்புச் சுரண்டலை மும்முரமாக்கி உபரிமதிப்பை அதிகமாக்கியது. வேலை நேரத்தை அவசிய உழைப்பு மற்றும் உபரி உழைப்பாக பங்கிடுவதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி உபரி மதிப்பாக்கத்தை அதிகப்படுத்தியது.

உழைப்புச் சக்தியின் மதிப்பை குறைக்காமல் அளித்தவாறே உபரி மதிப்பை அதிகப்படுத்தவேண்டுமானால் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்த வேண்டும். முக்கியமாக தொழிலாளர்கள் தினசரி நுகர்வுக்குத் தேவையான பொருட்கள், சேவைகள், மற்றும் அதற்கான உற்பத்தி சாதனங்கள் இவற்றை உற்பத்திசெய்யும் துறைகளின் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால் அவசியமான உழைப்பு நேரத்தை (உழைப்புச்சக்தியின் மறுவற்பத்திக்கான உழைப்பு நேரத்தை) குறைத்து உபரி உழைப்பு நேரத்தை நீட்டிப்பதன் மூலமே ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பை அதிகரிக்கமுடியும். வேறுவிதமாகக் கூறவேண்டுமெனில் உழைப்புச் சக்தியை மலிவாக்க வேண்டும்.

உழைப்புச் சக்தியின் மறுவற்பத்திக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பங்குவகிக்காத துறைகளில் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்குமானால், அது வேலை நேரத்தை அவசிய உழைப்பு நேரம், உபரி உழைப்பு நேரம் எனப் பங்கிடுவதில் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தாது. தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு முதலாளி அறுதி உபரி மதிப்பு, ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பு, உழைப்புச்சக்தியை மலிவாக்குதல் பற்றியெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்க மாட்டார். முதலாளித்துவத்தின் போட்டா போட்டி சூழலே இன்னும் மேம்பட்ட உற்பத்தி முறையை கண்டறிந்து கடைபிடிக்க அவரை நிர்ப்பந்திக்கும். அவரது ஒரே நோக்கம் தன் உற்பத்திக்காகும் செலவை தன் போட்டியாளரை காட்டிலும் குறைக்கவேண்டும் என்பதே. அவர் உழைப்புச் சக்திக்குரிய மதிப்பை அளித்துவிடுகிறார் எனக் கருதுவோமானால் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமே அவரால் உபரிமதிப்பாக்கத்தை அதிகப்படுத்த முடியும். இதை புதிய தொழில் நுட்பத்தின் மூலமும், உழைப்புப் பிரிவினையை மேம்படுத்துவதன் மூலம் செய்ய முடியும். மொத்தத்தில் ஒரு வேலை நாளில் முன்னை காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையில் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்க வேண்டும். போட்டியானது மற்ற முதலாளிகளையும் இத்தகைய மலிவான மேம்பட்ட உற்பத்திமுறையை கையாள நிர்ப்பந்திக்கும். இதனால் உழைப்புச் சக்தி மலிவாக்கப்படும். அவசியமான வேலை நேரம் குறையுமாதலால், அதே வேலை நேரத்தில் உபரி

உழைப்புக்கும் அவசிய உழைப்புக்கும் இடையிலான விகிதம் அதிகமாகும், இவ்வாறே ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பு பெறப்படுகிறது.

முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் இயக்குசக்தியாக மதிப்பும் உபரி மதிப்பும் உள்ளது.இவற்றின் உற்பத்தியிலுள்ள வெளிப்படையான முரண்பாடானது ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பாக்கத்தால் சரி செய்யப்படுகிறது.ஒப்பீட்டு உபரிமதிப்பாக்கத்தினால் சரக்குகளின் மதிப்பு குறைகிறது. ஒவ்வொரு முதலாளியும், அவர் உழைப்புச் சக்தியின் மறுவுற்பத்திக்கான பொருள்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்யாதவராகவே இருந்தாலும், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்து உற்பத்தித்திறனை அதிகரித்து ஒப்பீட்டு உபரி மதிப்பை அதிகரிக்கவே விரும்புவார்.

மூலதனத் திரட்டல்

முதலாளித்துவ சமூகத்தில் மீண்டும் தொடர்ந்து நடைபெறும் சமூக உற்பத்தியே மறுவுற்பத்தி எனப்படுகிறது.முதலாளித்துவ மறுவுற்பத்தி என்பது அதே அளவிலான எளிய உற்பத்தியாகவும் இருக்கலாம், அல்லது விரிவாக்கப்பட்ட உற்பத்தியாகவும் இருக்கலாம்.எளிய மறுவுற்பத்தியில் உபரி மதிப்பு முழுவதும் திறனற்ற முறையில் நுகரப்படுகிறது சமூகத்தில் அதே அளவிலே உற்பத்தியை தொடரத் தேவையான உற்பத்தி சாதனங்களையே கொண்டிருக்கிறது.

சமூக அளவில் உருவாக்கப்பட்ட உபரி மதிப்பில் ஒரு பகுதியானது மூலதனமாக மாற்றப்பட்டு மூலதனம் திரட்டப்படுகிறது. மூலதனத் திரட்சியின் மூலம் விரிவாக்கப்பட்ட மறுவுற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

முதலாளித்துவ பொருளாதாரவியலாளர்கள் முதலாளிகள் தன் உடனடி நுகர்வை தள்ளிப்போட்டு சேமித்த செல்வமே மூலதனம் என்கின்றனர்.அவரின் இத்தகைய துறவிற்கான பரிசாக லாபம் கிடைக்கிறது என்கிறார்கள்.ஆனால் நாம் நடைமுறையில் பார்ப்பது அதற்கு முற்றிலும் புறம்பாக உள்ளது. முதலாளி வர்க்கத்தை சேர்ந்தவரின் வாழ்க்கைத் தரமானது உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது.உழைக்கும் மக்கள் மிகவும் அடிப்படைத் தேவைகளை கூட துறக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். முதலாளி உபரி மதிப்பு முழுவதையுமே நுகராமல் அதில் ஒரு பகுதியை நுகர்வுக்கும் மீதமுள்ள உபரி மதிப்பை மேலும் அதிக உபரி மதிப்பை பெறும் விதமாக மூலதனமாக்குகிறார்.உழைப்புச் சுரண்டலின் அளவும், உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனுமே

மூலதனத் திரட்சியின் அளவை நிர்ணயிக்கிறது. பழைய மற்றும் நிகழ்கால உபரிமதிப்புகளே மொத்தத்தில் சமூக மூலதனமானமாகிறது. கூட்டு பங்குதாரர் நிறுவனங்களின் மூலதனத் திரட்சியில் முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள்ளே சமூகமயமாக்கம் நிகழ்வதை காணலாம். பிறர் உழைப்பில் செல்வத்தை பெருக்குவதே முதலாளித்துவத்தின் நியதியாக உள்ளது.

முதலாளித்துவ உற்பத்தி என்பது சரக்குகளை உபரி மதிப்புகளை மட்டும் மறுவுற்பத்தி செய்வதில்லை, முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகளையும் மறுவுற்பத்தி செய்கிறது, இது முற்றிலும் வரலாற்று அடிப்படையிலான சமூக காரணிகளால் ஏற்பட்டதே தவிர இயற்கையாக பெறப்பட்டவையல்ல.

உற்பத்தி சக்திகள் வளர்ச்சியடைய, வளர்ச்சியடைய உபரி மதிப்பும் அதிகமாகிறது, உழைப்பின் சுரண்டல் வீதமும் அதிகமாகிறது. உழைப்புச் சுரண்டலை அதிகமாக்குவது, கூலி உயர்வுடன் முரண்பாடுடையதல்ல. உழைப்புச் சுரண்டலை மும்முரமாக்குவதன் மூலம், கூலி உயர்வோடு நிகர லாபத்தையும் அதிகரிக்க முடியும்.

$$\text{லாப வீதம்} = \text{உபரிமதிப்பு}(s) / \text{மாறாமூலதனம்}(c) + \text{மாறுமூலதனம்}(v)$$

லாபவீதம் = $s/c+v$ இச்சமன்பாட்டை v (மாறுமூலதனத்தால்) வகுத்தால் பின்வரும் சமன்பாட்டைப் பெறலாம்

$$\text{லாபவீதம்} = s/v/c/v+1$$

இதில் s/v உழைப்புச் சுரண்டல் வீதத்தைக் குறிக்கிறது. c/v மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்பைக் குறிக்கிறது ஆகவே இவற்றை பதிலீடு செய்வதன் மூலம் பின்வரும் சமன்பாட்டைப் பெறலாம்.

$$\text{லாபவீதம்} = \text{உழைப்புக் சுரண்டல் வீதம்} / \text{அங்கக மதிப்பு} + 1$$

இச்சமன்பாட்டில் உழைப்புச்சுரண்டல் வீதமும் மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்பும் லாப வீதத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்பைக் காணமுடியும். மாறா மூலதனத்திற்கும் மாறு மூலதனத்திற்கும் உள்ள விகிதத்தை மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்பு என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்பு = மாறா மூலதனம்/மாறு மூலதனம்

மேல்கண்ட லாபவீதத்திற்கான சமன்பாட்டில் லாபவீதமானது உழைப்புச் சுரண்டல் வீதத்திற்கு நேர் விகிதத்திலும், மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்புடன் எதிர்விகிதத்திலும் இருப்பதைக் காணலாம். உழைப்புச் சுரண்டல் வீதத்தை அதிகரிக்க, அதிகரிக்க லாபவீதமும் அதிகரிக்கும் அதே நேரத்தில் மூலதனத்தின் அங்கக மதிப்பை அதிகரிக்கும் போது லாபவீதமானது குறையும். உற்பத்தி சக்திகள் வளர்ச்சி பெற்று மூலதனத் திரட்சி அதிகரிக்கும் போது மூலதனத்தின் மொத்த மதிப்பில் மாறாமூலதனத்தின் பங்கானது மாறுமூலதனத்தை காட்டிலும் ஒப்பீட்டளவில் அதிகரிப்பதால் லாபவீதம் குறையும் இதையே லாபவீதம் வீழ்ந்து கொண்டே போகும் போக்கு (TRPF) என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையில் உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சிக்கு தொழிலாளர்களின் வர்க்கப்போராட்டமும், முதலாளிகளுக்கிடையே காணப்படும் போட்டியும் முக்கியமான தூண்டுகோல்களாக அமைகின்றன. வளங்களை அபகரிப்பதும், உற்பத்தி செயல்முறையை மிகப் பெருமளவில் நிகழ்த்துவது இரண்டுமே முதலாளித்துவத்தின் பண்புகளாக உள்ளன. சமூக சொத்து, மூலதனத் திரட்சியின் அளவும் வளரும் போதே அதனுடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அளவும், உற்பத்தித் திறனும் வளர்கிறது. முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் நல்ல முதலாளியாக ஒருவர் செயல்பட முடியாது போட்டி அவரை முதலாளி நிலையிலிருந்து வெளியேற்றிவிடும். மூலதனத்தின் மையப்படுத்தல் நிகழ்முறையால் பெருமளவிலான மூலதனமானது சிறு எண்ணிக்கையில் உள்ள நபர்களின் வசமாகிறது.

தொழிலாளர்கள் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் பதிலீடு செய்யப்படுகிறார்கள். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தான் தொழிலாளர்களின் வேலையிழப்புக்கு காரணமாகிறது, என்று பார்த்தால் இல்லை முதலாளித்துவ அமைப்பே தொழிலாளர்களின் வேலையிழப்பிற்குக் காரணமாகிறது. உடலுழைப்பிற்கும் மூளையுழைப்பிற்கும் இடையிலான பிரிவினையையும் முதலாளித்துவம் அதிகப்படுத்துகிறது. முதலாளிக்கு மனித உரிமை பற்றியோ, காலநிலை நெருக்கடி பற்றியோ எந்த அக்கறையும் கிடையாது. அதனால் தான் அபாயகரமான சுரங்கத் தொழில்களில் பாதுகாப்பு வசதிகின்றி தொழிலாளிகளை ஈடுபடுத்துகிறார்கள். முதலாளித்துவத்தால் காலநிலை நெருக்கடியை சரி செய்ய இயலாது. முதலாளித்துவம் பல்வேறு முறைகளில் தொழிலாளர்களை திறனற்றவர்களாக்கி அவர்களின் உழைப்புச் சக்தியின்

மதிப்பைக் குறைக்கிறது. சேமப்பட்டாளத்தை அதிகரிக்கிறது.

வேலையில்லாத சேமப் பட்டாளத்தின் அளவை பன்மடங்கு பெருக்குவதே முதலாளித்துவ திரட்டலின் பொதுவிதியாக உள்ளது. ஒரு புலத்தில் மூலதனம் குவிக்கப்படும் போது மறு புலத்தில் துயரமும், அடிமைத்தனமும், அறிவின்மையும், வளர்கிறது. மூலதனம் தடையற்று இயங்குவதற்கான உரிமை கொண்டுள்ளது. ஆனால் அந்த உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு இல்லை.

முதலாளித்துவம் எவ்வாறு அதன் ஆரம்ப போட்டி வடிவத்திலிருந்து ஏகபோக முதலாளித்துவமாக வளர்கிறது என்பதை லெனின் ஆய்வு செய்தார். ஏகபோக முதலாளித்துவத்தை ஏகாதிபத்தியம் என்றும், ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டம் என்றும் லெனின் குறிப்பிட்டார். அதன் அடிப்படையான பண்புகளாக பின்வருபவற்றை குறிப்பிடுகிறார். 1. மூலதனத் திரட்சியும், உற்பத்தியின் விரிவாக்கமும் உயர் நிலைக்கு வளர்ந்து பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கும் ஏகபோகங்களை உருவாகின்றன 2. வங்கி மூலதனம் தொழிலக மூலதனத்துடன் இணைந்து நிதி மூலதனமாக உருவெடுக்கிறது 3. பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது போல் மூலதனம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதும் முக்கியத்துவத்தை பெறுகிறது. 4. உலகத்தைப் பங்கிடும் சர்வதேச ஏகபோகங்கள் உருவாகின்றன. 5. முதலாளித்துவ ஆற்றல்களால் உலகமானது மறுபங்கீடு செய்யப்படுகிறது. லெனின் பகுத்தறிந்த முதலாளித்துவமானது 1870-1914 இடைப்பட்ட காலகட்டத்தை சேர்ந்தது. லெனின் காலத்தில் இருந்த நிதி மூலதனமானது தேச எல்லைகளால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு பிறகு தான் உலக அளவில் நிதிச் சந்தைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. தேச எல்லைகளைத் தாண்டி வளர்ச்சி பெற்ற புதிய வடிவிலான சர்வதேச நிதி மூலதனம் உருவெடுத்தது. மாபெரும் நாடுகடந்த ஏகபோக ஆற்றல்கள் உருவானது - பல நாடுகளில் உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடும் முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள்- சமகால முதலாளித்துவத்தின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாகும். 1945க்கு பிறகு பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எக்கச்சக்கமாக லாபத்தை குவித்தன. முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்ததிலிருந்தே அரசு அதிகாரத்தை விரிவாகப் பயன்படுத்தி வருகிறது, அதன் மூலம் மலிவான நிதிக்கடன் பெறுதல், குறைந்த வரிவிதிப்பு என பல்வேறு விதத்தில் அதிக லாபத்தை நேரடியாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தொழிலாளர் வர்க்கத்தை கருத்தியல் தளத்தில் வீழ்த்துவதற்கும், அவர்கள் மீது அடக்குமுறையை பிரயோகிக்கவும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

1945-70க்கும் இடைபட்ட பகுதியில் ஆற்றல் சமநிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஏகாதிபத்தியம் முறியடிக்கப்பட்டது. சக்திவாய்ந்த சோசலிச சமூகம் உருவானது. உலகின் மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்கள் சோசலிச சமூகத்திலுள்ளவராக இருந்தனர். தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் வெற்றியின் மூலம் காலனியாதிக்கம் முறியடிக்கப்பட்டது. அரசின் பங்கு ஒங்கியது.

1974-75இல் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியால் வளர்ச்சி குறைந்து முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் தேக்க நிலையை அடைந்த பிறகு நவீன காலனியாதிக்க வடிவில் ஏகாதிபத்தியம் மீண்டும் கட்டமைக்கப்பட்டது. சமூக ஜனநாயகவாதிகள் வலதுசாரிகளிடம் அடிபணிந்தனர். முதலாளித்துவத்தின் முரண்பாடுகளும், ஏகபோக ஆற்றல்களுக்கிடையே மூலப்பொருட்களையும் சந்தைகளையும் அடைவதற்கான போட்டியும் தீவிரமாகிள்ளன.

பிரச்சனைகள் உருவாகும் சமூகத்தில்தான் தீர்வுகளும் பிறக்கின்றன. உற்பத்திச் சாதனங்களை சமூகமயமாக்குவதே முதலாளித்துவத்தின் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வாகும். அந்த வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்றும் சமூக முகவரே உழைக்கும் வர்க்கம்.

(தொடரும்)

விழிப்பே துணை!

சாத்தான்குளம் காவல்நிலைய இரட்டைப் படுகொலைக் குற்றவாளிகளைத் தப்ப அரசு தரப்பு சூழ்ச்சிகளை முறியடிப்போம்!

காவல் சித்திரவதைக்கு எதிரான கூட்டியக்கம்
JAACT - TN

தோழர் தியாகு, 8939154752.

செயலாளர்:

தோழர் மீ.த. பாண்டியன்,

9080427640.

சமந்தா

டாலருக்கு வந்த வாழ்வு (6)

யூரோ மாற்றாகுமா?

2020 ஜூலை மாதம் 94ஆக இருந்த டாலர் குறியீட்டின் மதிப்பு ஆகஸ்டில் 92.31ஆகச் சரிந்துள்ளது. மார்ச் மாதத்திலிருந்து இது வரை 10 சதவீதத்துக்கு மேல் டாலர் மதிப்பிழந்துள்ளது. யூரோ, தங்கம், பிட்காயின் ஆகியவை மதிப்பேற்றம் பெற்று வருகின்றன. அமெரிக்காவின் அதிகரித்து வரும் கடன் நிலையும், கோவிட் தாக்குதலை அந்நாடு முறையாகக் கட்டுப்படுத்தத் தவறியதும், தனது தவற்றை மறைக்க உலக சுகாதார அமைப்பின் மீது பழி சுமத்துவதும், தனது தலைமையை நிலை நிறுத்த சீன வெறுப்பையே முதலீடாக்குவதும், பாரிஸ் ஒப்பந்தத்திலிருந்து வெளியேறி காலநிலை மாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கான பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிப்பதும் எதேச்சதிகாரப் போக்குடன் உலகையே தன் கட்டுக்குள் கொண்டுவர முயல்வதும்... என எல்லா வகையிலும் அமெரிக்கா ஒரு தவறான முன்னுதராணமாக உள்ளது உலக அளவில் முதலீட்டாளர்களுக்கு டாலர் மீதான நம்பகத்தன்மை குறைந்து வருகிறது.

2008 பொருளாதார மந்தநிலைக்குப் பின் கணிசமான அளவில் டாலர் முதலீடுகளிலிருந்து சீனாவும் ஜப்பானும் வெளியேறின. அமெரிக்காவின் பொருளுற்பத்தியும், ஏற்றுமதி மதிப்பும் நாளுக்கு நாள் குறைந்துவருகின்றன. புகழின் நிழலிலேயே டாலரால் தன் பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை எவ்வளவு காலம் நீட்டிக்க முடியும். சீனா தன் ஏற்றுமதி வருவாயை அதிகரிப்பதற்காக அதன் நாணயத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்கிறது என்று தொடர் குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தார் டிரம்ப். உண்மையில் நாணய மதிப்பிழப்பின் மூலம் அதிக வருவாய் பெறலாம் என்ற முதலாளித்துவக் கொள்கை மறுபரிசீலனைக்குரியது. நாணய மதிப்பிழப்பின் மூலம் நாட்டின் மொத்த மதிப்புருவாக்கத்தையே குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதால் இழப்பில்லாமல் கிடைக்கும் வெகுமதி அல்ல அது. அந்த நாட்டின் உழைப்புச் சுரண்டலை அதிகப்படுத்தாமல் நாணய மதிப்பிழப்பின் மூலம் ஏற்றுமதியை அதிகரித்தல் என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்று. நாணய மதிப்பிழப்பினால் தொழிலாளர்தம் கூலியின் மதிப்பு குறைகிறது. இதுவே சர்வதேச அளவில் போட்டியிடும் அளவிற்கு மலிவு விலையில் ஏற்றுமதியைச் சாத்தியமாக்கக் காரணமாகிறது. நாட்டின் ஏற்றுமதி வருவாய் அதிகரிக்கலாம் ஆனால் உழைக்கும் மக்களே இதன் பின்னணியில்

இழப்பவர்களாக உள்ளனர் என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.

கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்பார்கள், அது போல்தான் அமெரிக்கா டாலரை மதிப்பிழக்க வைத்து ஏற்றுமதி வருவாயை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறது அதே நேரத்தில் டாலர் மதிப்பிழக்காமல் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கைக்குரிய சேமிப்பு ஊடகமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படுகிறது. இது முற்றிலும் முரண்பட்ட நிலை. தனது நாட்டின் உள்நாட்டு உற்பத்தியையோ ஏற்றுமதியையோ அதிகரிக்காமல் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து விட்டு அதனால் மற்ற நாடுகள் வருவாய் பெறுவதையும் காணச் சகியாத நிலையில்தான் அமெரிக்கா இருக்கிறது. சீனாவின் மலிவான பொருட்களால் அமெரிக்க நுகர்வாளர்கள் பயனடைந்தார்கள் எனக் கருதாமல், சீனா அதிக ஏற்றுமதி வருவாயை பெறுவதைத் தடுக்க வேண்டும் எனக் கருதி, தனக்கு ஒரு கண் போனாலும் பரவாயில்லை, எதிராளிக்கு இரண்டு கண்ணும் போக வேண்டும் என்று திட்டமிடும் ஈனத்தனமான கொள்கையுடையவர் அங்கே தலைமைப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். சீனாவின் மீது பொருளாதாரத் தடைகளை விதிப்பதுடன் அதன் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் விதமாக உலகெங்கும் சீன வெறுப்பைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறது அமெரிக்கத் தலைமை.

நவீன தாராளமயச் சந்தை தடையற்ற வர்த்தகத்தையே பரிந்துரைக்கும் போது, அமெரிக்கா அதன் தலைமைப் பாதுகாவலனாக இருந்து கொண்டே தனது நாட்டிற்கு வரும் இறக்குமதிகளை காப்பு வரிகளால் தடை செய்வது முற்றிலும் பாரபட்சமான போக்கு, தனக்கு இலாபம் வரும் போது தடையற்ற வணிகம், இல்லையென்றால் காப்புத் தடை என்ற முரண்பாடுகளின் உச்சகட்டமான கொள்கை நடைமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது அமெரிக்கா. உலகமயமாதலை உலகெங்கும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கும் அமெரிக்கா தன் நாட்டில் தற்சார்பையும் மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளையும் கடைப்பிடிக்கிறது. இந்த முரணான போக்கும், அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திச் சகட்டுமேனிக்கு பொருளாதாரத் தடைகளையும் போர்களையும் தொடுக்கும் அமெரிக்காவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கை நிலைப்பாடும், டாலரின் நிலைத்தன்மையை மேலும் பாதிக்கும் போக்கையே ஏற்படுத்தும்.

1999இல் யூரோ வெளியிடப்பட்ட போது அது விரைவில் டாலருக்கு நிகராகப் பயன்படுத்தப்படும்

என்றே கருதப்பட்டது. யூரோவிற்கு எதிராக டாலரும் மதிப்பிழந்தது என்ற போதும், 2008 பொருளாதார நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட கடன் நெருக்கடியால் யூரோ டாலருக்கு எதிராக 20%க்கும் மேல் மதிப்பிழந்தது.

இன்று உலகளவில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் நாணயங்களில் இரண்டாவது இடத்தில் யூரோ உள்ளது. 2019இல் உலகளவிலான அந்நியச் செலவாணி இருப்புகளில் அமெரிக்க டாலர் 60.89 சதவீத அளவிலும், யூரோ 20.54 சதவீத அளவிலும் ரென்மின்பியில் 1.96 சதவீத அளவிலும் உள்ளது.

உலகளவில் வர்த்தகங்களுக்கான கட்டணங்களும், சரக்குப் பொருள்களின் விலைப் பட்டியல் வெளியீடும் டாலருக்கு நிகராக 40 சதவீதத்துக்கு மேல் யூரோவில் செய்யப்படுகிறது என்கிறது ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி. ஆனாலும் ஐரோப்பாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையிலான பரிவர்த்தனைகள் பெருமளவில் டாலரிலேயே செய்யப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கான ஏற்றுமதியில் ¾ பகுதி டாலரிலே செய்யப்படுகிறது, அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளுக்கான இறக்குமதியில் 90 சதவீதம் டாலரிலே செய்யப்படுவதாக சர்வதேசப் பண நிதியம் குறிப்பிட்டுள்ளது. உலக ஜிடிபியில் ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளின் பங்கு 15%. சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பங்களிப்பு 25%. 60க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளால் யூரோ பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எரிஆற்றல் சந்தையில் இன்றும் அமெரிக்க டாலரே மேலாதிக்கம் செலுத்துகிறது. இதற்கு பெட்ரோடாலர் ஏற்பாடே முக்கியக் காரணமாகும். ஐரோப்பிய யூனியன் உலகின் மிகப்பெரும் எரிஆற்றல் இறக்குமதியாளராக உள்ள போதும் இவை இன்னும் பெருமளவில் டாலரிலேயே செய்யப்படுகின்றன. 2018ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட ரென்மின்பியில் மதிப்பிடப்படும் ஷாங்காய் கச்சா எண்ணெய் எதிர்கால ஒப்பந்தங்களின் வர்த்தக அளவில் கணிசமான அளவில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போதைய சூழலில் முதன்மையான உலகப் பணமாக உயர் டாலருக்குப் போட்டியாக உள்ள நாணயமாக யூரோ உள்ளது. டாலருக்கு மாற்றாக யூரோ உலகப் பணமாகும்

சாத்தியப்பாடுகள் இருக்கலாம், ஆனால் இவை யாவும் ஒரு நாளிலே நடந்தேறும் மாற்றங்கள் இல்லை. காலப்போக்கில் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. டாலர் மேலாதிக்கத்தால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை யூரோ உலகப் பணமானால் சரியாக்கி விடுமா என்ற கேள்வியும், ஜனநாயகமான நாணயமாக யூரோவை கருத முடியுமா என்ற கேள்வியும் அடுத்தடுத்து தொக்கி நிற்கிறது.

டாலருக்கு ஒரு நாணயம் மட்டும்தான் மாற்றாக இருக்க வேண்டும் என்பது முற்றிலும் ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானதுதான். ஆனால் நடப்பிலுள்ள முதலாளித்துவ அமைப்பே ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமான முறையில் முற்றூரிமையை அடையும் போக்குடன்தானே செயல்படுகிறது! யூரோவாலும் பிரச்சனைகள் இல்லாமலில்லை. ஐரோப்பியப் பகுதியில் போர்களை தவிர்க்கவும், ஒருங்கிணைந்த பொருளாதார மேம்பாட்டை அடைவதற்கும் ஐரோப்பியப் பொருளாதார சமூகம் 1957இல் உருவாக்கப்பட்டது. 1993 ல் அது ஐரோப்பிய ஒன்றியமாக விரிவடைந்து சரக்குப் பொருட்கள், சேவைகள், மூலதனம், உழைப்புச் சக்தி ஆகிய அனைத்திற்குமான தடையற்ற வர்த்தகத்தை ஏற்படுத்த காப்பு வரிகளையும், ஒழுங்குமுறைகளும் நீக்கி, அமெரிக்க, ஜப்பான் பொருளாதாரங்களுக்கு போட்டியாக ஒரு பெரும் சந்தை உருவாக்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தற்பொழுது 27 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்காவின் டாலர், ஜப்பானின் யென் ஆகியவற்றுக்குப் போட்டியாகத் தங்கள் நாணயத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் 1999ல் யூரோவை அறிமுகப்படுத்தி ஒற்றை நாணயச் சந்தையானது. ஐரோப்பிய நாணய ஒன்றியத்தின் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்தும் ஒரே நாணயத்தையும், பணக் கொள்கையையும், கடைபிடிக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடுடையவை. உறுப்பு நாடுகளின் அரசுக் கடன் மொத்த ஜிடிபியில் 60%க்கு மேல் அதிகமாகக் கூடாது. நிதிப் பற்றாக்குறை 3%க்குள் இருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு நாடு ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இணைய வேண்டுமானால் அதன் பொருளாதாரத்தை நவீன தாராளமயக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்க வேண்டும். அரசின் தலையீடற்ற சந்தைப் பொருளாதாரத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும், பொதுத் துறை நிறுவனங்களைக் கூடுமான அளவிற்கு தனியார்மயப்படுத்த வேண்டும், அரசு நிர்வாக அமைப்பைக் குறுக்க வேண்டும், காப்பு வரிகளை நீக்க வேண்டும். ஐஸ்லாந்து, நார்வே ஆகிய நாடுகள் தங்கள் மீன்பிடித் துறைமுகங்களையும், இயற்கை வளங்களையும் ஐரோப்பிய

ஒன்றியத்திற்குத் தாரை வார்க்காமால் தங்கள் இறையாண்மையைக் காக்க விரும்பியதாலே ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இணையவில்லை. 1992இல் சுவிட்சர்லாந்தில் எடுக்கப்பட்ட பொது வாக்கெடுப்பில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இணைவதை 50.3%பேர் ஆதரிக்காததால் சுவிட்சர்லாந்தும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் சேரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரிட்டன் 2016இல் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து வெளியேறுவதாக வாக்களித்தும், இன்னும் பிரெக்ஸிட் ஒப்பந்தம் தெளிவு பெறாமல் இழுத்தடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆரம்பத்தில் டாலருக்கு யூரோ கடும் சவாலாக இருந்ததால் டாலரின் மதிப்பு சரிந்தது. ஆனால் 2008 பொருளாதார மந்தத்தை தொடர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட கடன் நெருக்கடியால் யூரோவின் மதிப்பு டாலருக்கு எதிராக 20 சதவீதத்திற்கு மேல் வீழ்ந்தது. யூரோ மதிப்பிழப்பது சர்வதேச அளவில் அதன் போட்டியிடும் திறனை அதிகரிக்கும் என கருதப்பட்டாலும், அது டாலருக்கு எதிராக மதிப்பேற்றம் பெறுவது செல்வந்தர்களின், அந்நிய முதலீட்டாளர்களின் செல்வச் சேமிப்பு ஊடகமாக யூரோ இருப்பதற்கான அதன் நம்பிக்கத்தன்மையை அதிகரிக்கும். அதுவே நீண்ட கால அளவில் யூரோ உலகப் பணமாகுமா என்பதை நிர்ணயிக்கும் முக்கியக் காரணியாகவும் அமையும்.

யூரோ பயன்பாட்டுக்கு வந்து 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகி விட்ட நிலையில் அது உருவாக்கப்பட்டதற்கான நோக்கம் நிறைவேறியதா? யூரோ பயன்பாட்டால் ஐரோப்பிய நாணய ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைந்த சமூக, பொருளாதார அரசியல் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதா? என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். ஐரோப்பிய ஒற்றை நாணயச் சந்தை அதன் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்திலும் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவில்லை ஏனெனில் உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளை அனைத்து நாடுகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி ஒருங்கிணைந்து மேம்படுவதற்கு பதிலாக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகப்படுத்தி பிரிவினைவாதத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. உற்பத்திச் சக்திகளில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளே இதனால் அதிகம் பயனடைந்துள்ளன. ஐரோப்பிய ஒன்றியமானது அதிக உற்பத்தித் திறனும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் கொண்ட ஜெர்மனிக்கே சாதகமாக அமைந்தது. தெற்கு மற்றும் கிழக்கு நாடுகள் குறைவாகவே பலனடைந்துள்ளன. மேலும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தால் பலனடைந்தவை

தொழில்மையமான நகர்ப்புறங்களே. கிராமப்புறங்கள் இதனால் பலனடையவில்லை. இந்த ஒற்றைச் சந்தையின் மூலம் ஜெர்மனியின் நிகர வேண்டலுக்கான பற்றாக்குறை, நிதிப் பற்றாக்குறை, அரசுக் கடன், வேலையின்மை போன்ற பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு பெறப்பட்டது, ஜெர்மனியின் சந்தையாக மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் செயல்பட்டன. அதே போல் நெதர்லாந்து, ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகள் சிறிய உள்நாட்டு சந்தையுடன் இருப்பதால் ஐரோப்பிய சந்தையால் அந்நாடுகளும் பெரிதும் பலனடைந்தன.

ஜெர்மனியின் பிரிய்பெர்கில் உள்ள ஐரோப்பியக் கொள்கை மையம் வெளியிட்ட யூரோவின் 20 ஆண்டுகள் என்ற ஆய்வு யூரோவால் அதிகமாக பயனடைந்தது ஜெர்மனிதான் என்று குறிப்பிடுகிறது, இத்தாலியும் பிரான்ஸும் இதனால் செல்வ இழப்புக்குள்ளாகியதாகவும் கூறுகிறது. யூரோ பயன்பாட்டால் 1999க்கும் 2017க்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் ஜெர்மனி 1.9 இலட்சம் கோடி யூரோ (2.1 இலட்சம் கோடி டாலர்) பலனடைந்ததாக இந்த ஆய்வு கூறுகிறது. அலெக்ஸன்டிரா கஸ்பரொட்டி மற்றும் மத்தியஸ் குல்லஸ் ஆகியோர், யூரோ பயன்பாட்டால் யார் பலனடைந்தனர், யார் இழந்தனர் என்பது குறித்துச் செய்த இந்த ஆய்வில் ஜெர்மனியும், நெதர்லாந்தும் தான் யூரோவால் அதிகம் பலனடைந்த நாடுகள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒற்றை நாணயக் கொள்கை இல்லை என்றால் மற்ற நாடுகளும் தங்கள் நாணயங்களை மதிப்பிழக்க செய்து குறைந்த விலையில் அதிக பொருட்களை உலக சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும்.. சர்வதேச அளவில் நாடுகளின் போட்டியிடும் திறனை இந்த ஒற்றை நாணயக் கொள்கை பாதிப்பதே இதற்கு முதன்மைக் காரணமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் நாம் ஏற்கெனவே கூறிய படி நாணய மதிப்பிழப்பால் பொருளுற்பத்தி குறை மதிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. யூரோ நாடுகள் வேறுபட்ட போட்டித் திறனுடன் காணப்படுகின்றன. கிரீஸ் மற்றும் இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் தங்கள் நாணயங்களை மதிப்பிழக்க செய்யாததால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதாக இந்த ஆய்வு கூறுகிறது. இந்த ஒற்றைச் சந்தையால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜெர்மனி 75 பில்லியன் டாலர் இலாபமடைகிறது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தடையற்ற வர்த்தகக் கொள்கையால் ஜெர்மனியிடமிருந்து, மற்ற ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள் அதிகம் ஏற்றுமதி செய்து வர்த்தகப் பற்றாக்குறையுடன் காணப்படுகின்றன. சொத்துக்களை விற்கும், கடனின் மூலமும் வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை ஈடு

செய்வதால் இவை கடனாளி நாடுகளாக உருமாறியுள்ளன, இந்நாடுகளின் சொத்துகளில் ஜெர்மனி மற்றும் வட ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஊக நிதிமூலதனங்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டு சொத்துக் குமிழிகள் உருவாக்கப்படுகின்றனவே தவிர உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்தும் விதத்தில் முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தென்னாடுகள் கடனாளிகளாக உள்ளன. ஜெர்மனி வர்த்தக உபரியுடன் வளர்ச்சி பெற்றது. வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது என்பது இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கு இன்னும் சரியாகவே பொருந்தும்.

பொதுவாகத் தடையற்ற வணிகத்தை ஆதரிக்கும் விதமாக ரிக்கார்டோவின் ஒப்பீட்டு அனுகூலம் (Comparative advantage) என்ற கோட்பாட்டை முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் முன்வைப்பார்கள் இதன் படி தடையற்ற வணிகத்தில் பங்கேற்கும் அனைத்து நாடுகளுமே பயனடையும் (win-win) என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கோட்பாடு அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொருந்தாது, சம அளவில் பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளுக்கு மட்டுமே தடையற்ற வர்த்தகம் சாதகமாக அமையும், ஏனெனில் அந்நாடுகளால் மட்டுமே அதிக உற்பத்தித் திறனுடன் மலிவாகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். மாறுபட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையில் உள்ள நாடுகளுக்கிடையே தடையற்ற வர்த்தகம் ஏற்பட்டால் அது வளர்ந்த நாடுகளுக்கே சாதகமாக அமையும், வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் பாதிக்கப்படும் என்பதற்கும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஓர் உதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

2008இல் அமெரிக்காவில் ஆரம்பித்த பொருளாதார நெருக்கடி ஐரோப்பாவிற்கும் பரவியது. அதற்கு முன் வளரும் நிலையில் இருந்த போர்ச்சுகல், இத்தாலி, அயர்லாந்து, கிரீஸ் மற்றும் ஸ்பெயின் பொருளாதார மந்த நிலையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளாகின. இந்நாடுகளின் முதல் எழுத்துக்களை ஒன்று சேர்த்து பன்றி எனப் பொருள்படும் வகையில் பிக்ஸ் (PIIGS) என்ற குறியீட்டுச் சொல்லால் இழிவுபடுத்திக் கேலிக்குள்ளாக்கப்பட்டன. தென்னாடுகள் திறனற்ற, ஊதாரித்தனமான சோம்பேறிகளின் நாடுகள் என்பது போல் இழிவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன, இந்நாடுகள் கடனாளிகளாகித் தம் பொருளாதார இறையாண்மையை இழந்தன. இந்நாடுகள் கடனிலிருந்து மீட்சி பெறக் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு நவீன தாராளமய நிறுவனங்களால் கட்டளையிடப்பட்டன. அதன் படி அரசு செலவினங்களைக் குறைத்து வரியை

உயர்த்துமாறும் பணிக்கப்பட்டன. இதனால் பொருளாதாரம் சுருங்கி வளர்ச்சி குன்றியது, அரசு வருவாயும் சுருங்கியது. ஆனால் அரசின் கடன் மட்டும் அதிகரித்து கொண்டே வருகிறது, வேலையின்மை விகிதமும் அதிகரித்துள்ளது. இதனால் கிரீஸ் நாட்டின் பொருளாதாரம் மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் கடும் பாதிப்புக்குள்ளாகி சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டது. நவீன தாராளமய கொள்கைகளைத் திரும்பப் பெற்று கிரீஸின் பொருளாதாரத்தை மீட்கிறோம் என்று இடது முற்போக்கணியைச் சேர்ந்த சைரிஸா கட்சி உறுதியளித்து 2015 ஜனவரியில் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது. அக்கட்சியை சேர்ந்த அலெக்ஸிஸ் த்சிப்ரஸ் பிரதமரானார். அலெக்ஸிஸ் த்சிப்ரஸ் நவீன தாராளமய வலையில் விழாமல் கிரீஸில் மக்களுக்கான மாற்று அரசை உருவாக்குவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் அது ஒரு பொருளாதார மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஏனெனில் பொது வாக்கெடுப்பில் மக்கள் புரட்சிகரமான முறையில் தீர்ப்பளித்திருந்தனர், நவீன தாராளமயத்தின் நிதி சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக வாக்களித்திருந்தனர், ஆனால் மக்களின் நம்பிக்கைக்கு மாறான முறையில் நிதிச் சிக்கன நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு நவீன தாராளமய நிறுவனங்களுக்கு அடிபணிந்தார் அலெக்ஸிஸ் த்சிப்ரஸ். கிரீஸ் நாட்டிற்கு முதலில் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி கடன் நிவாரணம் அளிக்க மறுத்து கைவிட்டது. இறுதியில் கடும் நவீன தாராளமயக் கொள்கைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளுடனே நிதி அளிக்க ஒப்புக்கொண்டது. டிரோய்கா- என்று அழைக்கப்படும் மும்மூர்த்திகளான ஐரோப்பிய கமிசன், ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி, சர்வதேச பண நிதியம், இணைந்து சைப்ரஸ், கிரீஸ், அயர்லாந்து, போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியை சமாளிக்க கடன் நிதி அளித்தன. இந்த நெருக்கடியிலிருந்து வெளியேற கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், அதாவது அரசு குடிமக்களுக்கான சமூகபயனுள்ள பொதுத்துறை செலவீனங்களை கடுமையாகக் குறைக்கவேண்டும், வரியை அதிகப்படுத்தி வருவாயை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்ற கடும் நிபந்தனைகளை விதித்தன. இந்தக் கசப்பு மருந்தினால் பொருளாதாரம் சுருங்கி, கடன் நிலை மேலும் அதிகமானதே தவிர குறையவேயில்லை. அப்பொழுது கடனில் மூழ்கிய கிரீஸ் நாடு இன்னும் மீளா துயரில் தத்தளிக்கிறது. கிரீஸ் நாட்டின் கடன் நெருக்கடியால் ஜெர்மனி தான் அதிகம் பயனடைந்துள்ளது. இதனால் ஜெர்மனி 2010-17 இடைப்பட்ட காலத்தில் 2.9 பில்லியன் யூரோ லாபமடைந்துள்ளது. கடன் வாங்கினால் வட்டி கட்டியே அழிய வேண்டும் என்பது வெறும் ஏழை தனிமனிதர்களுக்கான நியதி மட்டுமல்ல நாடுகளும் இவ்வாறு மீளா கடனில் துயர்பட்டு அடிமை

நிலைக்கு தள்ளப்படுவதும் நவீன தாராளமயத்தின் இன்றைய நியதியாக உள்ளது.

தற்பொழுது ஏற்பட்ட கோவிட்-19 கொள்ளை நோயானது கிரீஸ், இத்தாலி, ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளில் கடன் நெருக்கடியைத் தீவிரப்படுத்தியதோடு வடக்கு தெற்கு பிரிவினையையும் அதிகப்படுத்தி ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு சோதனையாகவே அமைந்துள்ளது. கிரீஸ் நாட்டின் கடன் அளவானது 180% அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது. இத்தாலியில் கடன் 132% ஆக உள்ளது. ஏப்ரல் மாதத்தில் கோவிட்-19 ஆல் கடுமையாக பாதிப்படைந்த 9 நாடுகளின் அரசுகள் இத்தாலி, ஸ்பெயின், பிரான்ஸின் தலைமையில் பொதுக் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடும் திட்டத்தை முன்வைத்தன. அதிகக் கடனால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்குக் குறைந்த வட்டியில் கடனளிக்கும் திட்டம் முன்மொழியப்பட்டது. நெருக்கடி நிலையில் அனைத்து நாடுகளும் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் கொரோனா பத்திரங்கள் வெளியிட வேண்டும் என்றும், அந்த கடன் நிதியானது நாடுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்பப் பகிரந்து கொள்ளப்படும் என்றும், அதன் நிதிப் பொறுப்புகள் அனைத்து நாடுகளாலும் சம அளவில் பகிரப்படும் என்றும் ஒரு திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது. ஒட்டுமொத்தக் கண்டமும் நெருக்கடியில் சிக்கிய போது ஒற்றுமைக்கான ஒரு கருவியாக கொரோனா பத்திரம் முன்னிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் சிக்கன நால்வர் என அழைக்கப்படும் ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து, ஆஸ்திரியா, ஸ்பெயின்லாந்து ஆகிய நாடுகள் ஆரம்பத்திலேயே அந்தத் திட்டத்தை முறியடித்தன.

மே மாதத்தில் ஐரோப்பியக் கமிசன் பொருளாதார நிதிச் சேதங்களிலிருந்து நாடுகளைக் காத்து மறுசீரமைக்க ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க முயன்ற போது சிக்கன நால்வர் நெதர்லாந்து நிதியமைச்சர் வொப்கெ ஹோக்ஸ்டிரா தலைமையில் பிரிவினைவாத முறையில் தெற்கு நாடுகளை எதிர்த்தன. இந்த இக்கட்டான சூழலிலும் தென் ஐரோப்பிய நாடுகள் கேளிக்கைகளில் ஊதாரித்தனமாக வீண் செலவு செய்வது போல் சித்திரித்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்யாமல் நீதி போதனை அளித்து அவர்களை மேலும் காயப்படுத்தினர். ஜூன் மாதத்தில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் போது கிரீஸ் நாட்டை மட்டும் தற்காலிகமாக ஐரோப்பிய யூனியன் கூட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேற்றலாம் என்று ஜெர்மனியின் நட்பு நாடான ஸ்லொவனியா முன்மொழிந்தது. ஜெர்மனியும் கிரெக்ஸிட்டைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தது. இவ்வாறு ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தேவைப்படும் போது கிரீஸ் நாட்டைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கடன்நிலைக்குத்

தள்ளி அதில் ஆதாயமும் அடைந்த பிறகு, கிரீஸை வெளியேற்றி கதவுகளைச் சாற்றத் தயாராக இருந்தது. இவ்வாறு கடனளிக்கும் நாடுகள், கடனாளி நாடுகள் என்று பாகுபடுத்தி நாடுகளை பணயம் வைக்கிறது முதலாளித்துவ நவீன தாராளமய சூதாட்டம்.

ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து கடன் நிவாரணம் அளிக்கா விடில் ஐரோப்பிய ஒன்றியமே உடையும் அபாயம் ஏற்படும் என்று பிரான்ஸ் நாட்டு அதிபர் மக்ரோன் எச்சரித்தார். ஸ்பெயினின் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் அரஞ்சா கொன்சலெ ஐரோப்பிய யூனியனின் உறுப்பு நாடுகள் அனைவரும் ஒரே படகில் பயணிக்கிறோம், எதிர்பாரா விதத்தில் ஒரு பெரும் பனிப் பாறையில் மோதி விட்ட நிலையில் யாருக்கு முதல் வகுப்பு பயணச் சீட்டு, யாருக்கு இரண்டாம் வகுப்பு பயணச் சீட்டு என்று கலந்துரையாடுவதற்கான நேரம் இது இல்லை என்று தெரிவித்தார். இரண்டு மாதப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகு இறுதியில் ஜெர்மனியானது அவசரநிலை கருதி 750 பில்லியன் யூரோ மதிப்பில் பொதுவில் கொரோனா நிதிக் கடன் வழங்க ஒப்புதல் அளித்தது.

முன்னர் எந்தவொரு கடன் நிவாரணத்தையும், இடர் பகிர்வையும் கடுமையாக எதிர்த்த ஜெர்மனி கடனை பகிர்ந்து கொள்ள ஒப்புதல் அளித்ததற்கு கரிசனம்தான் காரணமா என்றால் இல்லை. ஐரோப்பிய யூனியன் என்ற அமைப்பே உடைந்து விட்டால் அதனால் இவ்வளவு நாள் அதிகமாகப் பயனடைந்த ஜெர்மனியின் மேலாதிக்கமும் கேள்விக்குள்ளாகும் என்பதே முக்கியமான காரணம். இது கடன் நெருக்கடியில் உள்ள நாடுகளுக்கான உடனடி உதவி என்பதைக் காட்டிலும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்ற அரசியல் அமைப்பை நீட்டிக்கச் செய்வதற்கான ஒரு ஏற்பாடே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இதைத் தொடர்ந்து கடன் நெருக்கடியில் உள்ள நாடுகளுக்கு இன்னும் கடுமையான முறையில் கசப்பு மருந்தான நிதிச் சிக்கன நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படும். அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஜெர்மனிய வெளியுறவுக் கொள்கையானது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஒற்றுமையை பாதுகாப்பதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. ஐரோப்பாவின் ஒருமைப்பாட்டை அச்சுறுத்தும் எதுவும் ஜெர்மனியின் நலன்களுக்கு விரோதமானது என்றும் கருதப்படுகிறது. யூரோவின் பின் நிற்கும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் இந்த ஒருமைப்பாடு இன்னும் எவ்வளவு நாள் நீடிக்கும் என்பதும் பிரிவினைவாதம் அதை முறியடிக்குமா என்பதும் பெரிய கேள்விக்குறியாக உள்ளது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதுடன் சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கு பதில் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. வேறுபட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையிலுள்ள, பல நாடுகளின் பிரச்சனைகளுக்கு முதலாளித்துவ ஒற்றை நாணயச் சந்தையின் மூலம் தீர்வு பெற இயலாது என்பதற்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியமே சிறந்த சான்றாக விளங்குகிறது. ஐரோப்பியக் கண்டத்தில் சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரிக்கச் செய்த யூரோ நாணயம் டாலருக்கு மாற்றாகலாம் ஆனால் அதன் மூலம் உலகின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு பெற முடியும் என்று மனக் கோட்டை கட்டினால் அது பெருந்தவறாய்ப் போகும்.

(தொடரும்)

தோழர் தியாகுவின் அறிவுக்குரல் கேட்க
கீழுள்ள இணைப்பை சொடுக்கவும்

<https://www.youtube.com/user/ajanthavalga?fbclid=IwAR0APppP9wjVctyVG1DShVLvQWRkH0TuuR4g7zwwBeqLE-6zcuyiKZjxoQ>

சமந்தா

பவன் சுக்தேவம் பசுமைப் பொருளாதாரமும் (2)

ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் பசுமைப் பொருளாதார முன்முயற்சியின் முன்னாள் தலைவராக செயல்பட்ட பவன் சுக்தேவ் ப்ளூ பிளானட் பரிசாலும், கோதன்பர்க் விருதாலும் சிறப்பிக்கப்பட்டார். சுற்றுச்சூழல் நிதியத்தால் அவர் 2010ஆம் ஆண்டின் சிறந்த ஆளுமையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு 2012ல் பவனை நல்லெண்ணத் தூதராக நியமித்தது. 2017இல் பவன் சுக்தேவ் இயற்கைக்கான உலகளாவிய நிதியத்தின் (WWF) தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறார்.

மகரந்தச் சேர்க்கைக்குச் சேவை செய்யும் தேனீக்கள் எப்பொழுதாவது தங்களின் சேவைக்காகப் பணம் கேட்டுள்ளனவா? எனக் கேட்கும் பவன், தேனீக்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் நாம் இலவசமாகப் பெறும் சேவையின் மதிப்பு 190 பில்லியன் டாலர் என ஓர்

ஆய்வில் மதிப்பிடப்பட்டுளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இயற்கை வளங்கள் எல்லையற்றவையாக இல்லை. நாம் பெருமளவைத் தின்று தீர்த்து விட்டோம், இயற்கை மதிப்புமிக்கது என்பதால் நாம் பயன்பெறுகிறோம், ஆனால் அது இலவசம் என்பதால் அதை இழக்கிறோம். இயற்கை வளங்களில் பொருளாதார மதிப்பு வெளித் தெரியாமல் மறைந்துள்ளது. அதுவே நிறுவனங்களும் அரசும் வரைமுறையில்லாமல் இயற்கை வளங்களை அழிக்கவும், அவற்றைப் பாதுகாக்காமல் புறக்கணிக்கவும் காரணமாக உள்ளது என்பதை வலியுறுத்தும் பவன் சுக்தேவ், இயற்கையின் மூலதன மதிப்பை நாம் உணர்ந்து மதிக்கத் தொடங்குவோமானால், அதன் உற்பத்தித்திறனையும், வேலைவாய்ப்புத் திறனையும் அறிந்திருப்போமானால், தீர்வுகள் அனைத்தும் நம் கையில்தான் உள்ளன என்கிறார்.

இயற்கையின் உள்ளார்ந்த மதிப்பைக் கணக்கிடுவதற்கு எந்த வழியும் இல்லாததால், இயற்கைக்கு ஒரு விலை வைப்பது அவற்றை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தக் காரணமாகலாம். இயற்கை வளங்கள் அனைத்தையும் பரிவர்த்தனைக்கான சரக்குப் பொருட்களாக மாற்றப்படுவதையும் தூண்டலாம். ஆரம்பத்திலிருந்தே இவ்விசயம் 'ஐப்' திட்டத்தில் (சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் மற்றும் பல்லுயிர்களின் பொருளாதாரத் திட்டம்) பணியாற்றிய எங்கள் அனைவரையும் கவலை கொள்ள செய்தது. இயற்கையின் பொருளாதார மதிப்பு கண்ணுக்கு தெரியாதது ஒரு பிரச்சினையாக இருந்த போதும் குருட்டுத்தனமாக இயற்கையைப் பணமாக்குதலில் பெரும் ஆபத்து இருப்பதை நாங்கள் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். நாங்கள் மதிப்பீட்டைப் பற்றி பேசும் போது, அதை ஒரு மனித அமைப்பாகவே பார்க்கிறோம் எனக் கூறுகிறார்.

சமூகத்தில் மதிப்பு என்பது சந்தை மதிப்பாகவே பார்க்கப்படுகிறது. விலை இல்லாத பல மதிப்புமிக்க விஷயங்கள் உள்ளன என்பதை எப்படி மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பது? என்பது ஐப் [TEEB] திட்டத்திற்கான சவாலாக இருந்தது என்றும், இதை "இயற்கைக்கு விலை வைப்பது" என்று கருதுவதை நான் வெறுக்கிறேன் என்றும், இது இயற்கையின் மதிப்பை அங்கீகரித்து மதித்து பாதுகாப்பது குறித்தது என்றும் குறிப்பிடுகிறார் பவன் சுக்தேவ்.

'ஐப்' திட்டம் இப்போது அதன் மூன்றாம் கட்டச் செயல்பாட்டில் உள்ளது. ஃபிலிப்பைன்ஸ்,

பூடான், தான்சானியா, லைபீரியா, ஈக்வேடர் ஆகிய ஐந்து வளரும் நாடுகளில் டீப் திட்டத்தின் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 'டீப்' திட்டத்தின் இன்னொரு பகுதியாக வெவ்வேறு துறைகளையும், கடல், சதுப்பு நிலம் போன்ற தனித்துவமிக்க உயிர்ச்சூழல்களையும் மதிப்பிடுவது குறித்த ஆய்வுகளும் தொடர்கின்றன.

2016 ஜூலையில், இயற்கை மூலதனக் கூட்டணி (Natural capital coalition), டீப் திட்டத்தைக் கையிலெடுத்து சுற்றுச்சூழல் கணக்கியலை வர்த்தக, தொழில் நிறுவனங்கள் செயல்படுத்தும் விதமாக முன்வைத்தது. அதன் மூலம் 200க்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் அதன் கருத்துகளுடன் உடன்பட்டு சுற்றுச்சூழல் கணக்கியலை நடைமுறைப்படுத்த முன்வந்ததைத் தனக்கு மிகவும் நெகிழ்வேற்படுத்தி கண்கலங்கச் செய்த தருணமாக பவன் குறிப்பிடுகிறார். உலகில் உள்ள அனைத்து நிறுவனங்களும் இதைச் செயல்படுத்தும் வரை நாங்கள் தொடர்ந்து அறிவுறுத்துவோம் என்கிறார். இயற்கையை மதித்து இயற்கையுடன் இணக்கமான வாழ்க்கைமுறை கொண்ட பொறுப்புள்ள ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவது அவருடைய கனவாக உள்ளது.

வங்கிப் பணியை துறந்த பவன் அமெரிக்காவில் உள்ள யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் வனம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுத் துறையின் தலைவரும் தாவரவியல் பேராசிரியருமான பீட்டர் கிரேனுடன் கலந்தாலோசித்தார். அதன் பின்னர் முதுநிலைக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 'டீப்' திட்டம் கல்வி பாடமாகக்கப்பட்டதால் அதற்கான விரிவுரைகளை அளித்தார் பவன். நிறுவனங்கள் பொருளாதாரத்தில் முக்கியமான அங்கம் வகிக்கின்றன. பொருளாதாரத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வேலைகள் தனியார் துறையில் உள்ளன என்பதால், நாளை நிறுவனங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து 2012ஆம் ஆண்டில், யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் "கார்ப்பரேஷன் 2020" என்ற திட்டத்தை நூலாக வெளியிட்டார். பூமியின் சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப்பட்டு அழிவின் விளிம்பில் இருப்பதால் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த அதிக நேரம் இல்லை. இப்போதே நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும், இன்னும் 10 அல்லது 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்தால் அது மிகவும் தாமதமாகி விடும் எனக் கருதியதாலே அத்திட்டத்திற்கு "கார்ப்பரேஷன் 2020" எனப் பெயரிட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாம் அளவிடாததை நம்மால் நிர்வகிக்க முடியாது; எனவே புது வகையான நிறுவனத்தை உருவாக்க வேண்டுமானால், நிறுவனங்கள் அவை ஏற்படுத்தும் சுற்றுச்சூழல் புறத் தாக்கங்களைக் கணக்கீட்டுக்கு உட்படுத்த வேண்டும். அது குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி சமூக நலன் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்ட நிறுவனங்களை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தால், நாம் சமுதாயத்தை மாற்ற முடியும் என்பதே அவர் முன்வைக்கும் கருத்து.

கார்ப்பரேசன் 2020:

இந்நூலில் தனியார் நிறுவனங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கிறார். முதல் வகை நிறுவனங்களை 1920 வகை நிறுவனங்கள் என அழைக்கிறார், இவை பழுப்புப் பொருளாதாரம் சார்ந்த நிறுவனங்கள். பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும்பாலும் சுற்றுச்சூழலுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் புதைபடிவ எரிபொருள்களான, நிலக்கரி, எண்ணெய், எரிவாயு ஆகியவற்றையே ஆற்றல் மூலங்களாக பயன்படுத்தும் அமைப்புமுறையே பழுப்புப் பொருளாதாரம் (Brown economy) என அழைக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது வகையாக நாளை நிறுவனங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற மாதிரி வடிவை 'கார்ப்பரேசன் 2020' என அவர் பெயரிட்டுள்ளார்.

1855இல் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றம் குறைந்த கடப்பாடு (Limited liability) சட்டத்தை நிறைவேற்றியது அதன் மூலம் கூட்டுப் பங்குதாரர் நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளின் மீதான பங்குதாரர்களுக்கான பொறுப்புகளும் கடப்பாடுகளும் குறைக்கப்பட்டதும் நிறுவனங்கள் பொறுப்புகளைத் தட்டிக்கழிப்பதற்கான காரணமானது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

1920 வகை நிறுவனம்:

1919இல் ஹென்றி ஃபோர்டுக்கும், டாட்ஜ் சகோதரர்களுக்கும் இடையிலான முக்கியமான வழக்கில், அமெரிக்க நீதிமன்றம் நிறுவனங்களுக்கு இலாபமே முதன்மையானது, ஒரு நிறுவனத்தின் இலக்கு அதன் சுயநலனே என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாகத் தீர்ப்பளித்தது. சுயநலனே ஒரு நிறுவனத்தின் இலக்கே தவிர சமூக மேம்பாடல்ல என்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பே இன்றும் காணப்படும் இலாபத்தையே குறியாகக் கொண்டு செயல்படும் 1920 வகை நிறுவன

வடிவம் படிக்கமாக்கப்படக் காரணமானது என குறிப்பிடுகிறார் பவன்.

டாட்ஜ் சகோதரர்களுக்கும் ஃபோர்டுக்கும் இடையிலான வழக்கின் அடிப்படையில் நிறுவனச் சட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நீதித்துறை வழக்குகளில் ஒரு நிறுவனமானது மனிதவுரிமைகளுடைய ஓர் ஆளுமையாகவே நடத்தப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு முரணான வகையில் பொறுப்புகள்/கடப்பாடுகள் என்று வரும் போது நிறுவனங்களுக்குக் குறைந்த கடப்பாடு அளிக்கப்பட்டு உயிரற்றவை போல் நடத்தப்பட்டன. மனித சமூகங்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பறித்து அவற்றை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கியதில் கார்ல் மார்க்ஸ் குறிப்பிடும் சரக்குகளின் மாய்மாலத்தையும், முதலாளித்துவத்தின் அந்நியமாக்கல் நடைமுறையையும் தெளிவாகவே கண்ணுறலாம்.

ஃபோர்டின் டி மாதிரி கார் ஆரம்பத்தில் அதிக மரக்கட்டைகளைப் பயன்படுத்தித் தயாரிக்கப்பட்டது, ஒரு கார் தயாரிப்புக்கு ஒரு மரம் தேவைப்பட்டது, அதனால் ஒரு வருட கார் உற்பத்திக்காக 2,500 ஏக்கர் காடுகள் தேவைப்பட்டன. ஃபோர்ட் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க முயன்றார், காட்டு வளங்களில் ஏற்படும் பாதிப்பைக் குறைப்பதன் மூலம் தனது பிராண்டின் பிம்பம் மேம்படும் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார், அதனால் காரில் உழைப்பின் உள்ளீடுகளைக் குறைத்து தானியங்கிச் செயல்பாடுகளுடன் வடிவமைத்தார். அதே நேரத்தில் ஃபோர்ட் தனது உற்பத்திப் பொருட்களைத் தொழிலாளர்களே வாங்குவதை ஊக்குவிக்கும் விதத்தில் தன் பணியாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுத்தார். பெரும் உற்பத்தியையும் பெரும் நுகர்வையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பே ஃபோர்டிசம் என அழைக்கப்பட்டது என்பதையும் விவரித்துள்ளார்.

ஹென்றி ஃபோர்ட் வருங்கால எரிபொருளைக் களைகள், மரத்தூள், பழங்கள் என எதிலிருந்தும் தயாரிக்க முடியும் என்றும் இன்னும் 75 ஆண்டுகளில் நீடித்த தன்மை கொண்ட எரிபொருளைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியும் என மனக் கண்ணால் கனவு கண்டார். அவரது தொலைநோக்குப் பார்வை தொடர்ந்திருக்குமானால், பெட்ரோலியம் இன்றும் எரிபொருளாக இருந்திருக்காது. ஆனால் வழக்கின் தீர்ப்பு அவருக்குப் பாதகமாக அமைந்ததால் அவரின் கனவுகள் தகர்க்கப்பட்டன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1920 வகை நிறுவனங்கள் சமூகத்திற்கும் சூழலுக்கும் பொது இழப்பு ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தனியார் இலாபம் பெறுவதையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. சுதந்திரமான சந்தை ஆற்றல்களின் மீதான அதீதமான குருட்டு நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே 1920 வகை நிறுவனம் செயல்பட்டது. இயற்கையின் பொருளாதார மதிப்பு கண்ணுக்குத் தெரியாததாக உள்ளதை சந்தைகள் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. 1920 நிறுவனம் இலாபத்தை எல்லாம் தனதாக்கிக் கொண்டு செலவுகளைப் பொதுமைப்படுத்தும் விதத்திலே செயல்பட்டது.

1920 வகை நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் கொஞ்சமல்ல. கடந்த நூறு வருடங்களில் இவ்வகை நிறுவனங்கள் சமூகப் பொறுப்புகளைத் தட்டிக்கழித்துள்ளன. இவை மூன்று விதமான புறத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன இவற்றால் சிறு, நடுத்தர நிறுவனங்களுக்குக் கடன் கிடைக்காமல் போகிறது. இதனால் நுகர்வாளர்களுக்கு மாற்றுப் பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. சமூக ஊடகங்களும் பரிவர்த்தனை வலையமைப்புகளும் இந்நிறுவனங்களின் பிடியில் உள்ளதால் தூய தொழில்நுட்பங்களுடன் உருவாக்கப்படும் பசும் மாற்றுப் பொருட்கள் மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் குறுக்கப்படுகிறது என்கிறார் பவன்.

உலக அளவில் அரசுகள் படிம எரிபொருள் உற்பத்திக்கு 650 பில்லியன் டாலர், அளவிற்கு நிதிச் சலுகைகள் அளிக்கின்றன. இது உலக ஜிடிபியில் 1% ஆகும். அரசுகள் பழுப்பு பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கே பெருஞ்சலுகைகள் அளிப்பதால் பசும் பொருளாதாரம் பழுப்புப் பொருளாதாரத்துடன் போட்டி போட அரும்பாடு பட வேண்டியுள்ளது என்பதை விவரித்துள்ள அவர் 1920 வகை நிறுவனங்களால் பசுமைப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க முடியாது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2020 வகை நிறுவனம்:

ஜப்பானில் 50க்கும் மேலான பெரும் நிறுவனங்கள் சமூகத்திற்கான தங்கள் பங்களிப்பாகக் காடுகளை ஏற்படுத்திப் பராமரித்து வருகிறார்கள் என்றும், 2020 வகை நிறுவனங்கள் அத்தகைய நடவடிக்கையையே முன்னுதாரணமாக்கிச் சமூகத்திற்கு நேர்நிறையான புறத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் பவன் சொல்கிறார்.

2020 வகை நிறுவனங்கள் உருவாக்குவதற்கு பவன் நான்கு முதன்மையான திட்டங்களை இந்நூலில் முன்வைத்துள்ளார்.

அவையாவன

1. புறத்தாக்கங்களை உள்ளடக்கிய கணக்கீட்டு முறை;
2. பொறுப்புள்ள விளம்பரத்துறை;
3. நிதிக்கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல்;
4. மூல வரிவிதிப்பு.

புறத்தாக்கங்களை உள்ளடக்கிய கணக்கீட்டு முறை:

2020 வகை நிறுவனத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளால் சுற்றுச்சூழலிலும், இயற்கையிலும் ஏற்படுத்தப்படும் அனைத்துப் புறத்தாக்கங்களும் அவை நேர்நிறையானாலும், எதிர்மறையானாலும் அளவிடப்பட வேண்டும், அந்த அளவீடுகள் குறித்த தகவல்களை வெளிப்படைத் தன்மையுடன் முறையாக மேலாண்மை செய்யவும் வேண்டும்

நிறுவனங்களில் இப்பொழுதுள்ள கணக்கீட்டு முறையில் நிறுவனங்கள் சுற்றுச்சூழலில் ஏற்படுத்தும் புறத்தாக்கங்கள் கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இதற்கு மாறாக 'ட்ரூவியா' (TRUVEA) என்ற முறையில் நிறுவனம் சுற்றுச் சூழலில் ஏற்படுத்தும் புறத்தாக்கத்தையும் உள்ளிணைத்து நிறுவனத்தின் உண்மையான மதிப்பு கணக்கிடப்படுகிறது.

இந்த அளவீட்டு முறையில் 2004ல் அமெரிக்க நிறுவனங்களின் உண்மையான மதிப்பைக் கணக்கிட்டபோது பல நிறுவனங்களின் வருமானம் எதிர்க் குறியீட்டில் இருந்திருப்பது தெரியவந்தது. இந்த ஆய்வின் மூலம் நிறுவனங்கள் திறனற்ற முறையில் சூழலுக்கு எதிர்மறையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதை அறியலாம்.

சுற்றுச்சூழல் அடிப்படையிலான இந்தக் கணக்கீட்டைச் செயல்படுத்திய உலகின் முதல் நிறுவனம் பூமா.

சுற்றுச்சூழல் ஒழுங்குமுறைகளைக் கூடுதல் செலவீனங்களாகக் கருதாமல்

பேரழிவுகளைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளாகவே கருத வேண்டும் என்று பவன் குறிப்பிடுகிறார். பிபி நிறுவனம் எவ்வாறு எண்ணெய்க் கசிவு விபத்தை ஏற்படுத்தியது என்று பார்த்தால், 5 லட்சம் டாலருக்கு ஒலித் தூண்டலால் செயல்படும் வால்வுகளைப் பொருத்துவது நிறுவனத்துக்கு வீண் செலவு எனக் கருதிப் புறக்கணித்ததாலே அவ்விபத்து ஏற்பட்டது. அதனால் ஏற்பட்ட இழப்போ 20 பில்லியன் டாலர். நிறுவனங்களைச் சுற்றுச்சூழல் ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் இதுபோன்ற விபத்துகளையும் பேரழிவுகளையும் தடுக்க முடியும்.

2. பொறுப்புள்ள விளம்பரத்துறை:

விளம்பரத் தொழில் என்பது உலகளவில் மிகச் சிறிய வர்த்தகத் துறை என்ற போதும் அளவுக்கதிகமான கவனம் பெறுகிறது. விளம்பரம் என்பது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஊடகம் அதை ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்த முடியும், அழிவுக்காகவும் பயன்படுத்தலாம். 2020 வகை நிறுவனம் விளம்பரங்களை ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பவன் அறிவுறுத்துகிறார். ஒரு சிகரெட்டை ஒரே நேரத்தில் ஆண்மைக்கான அடையாளமாகவும், மெல்லுடல் பெண்மைக்கான அடையாளமாகவும் சந்தைப்படுத்துவதில் விளம்பரத்துறை மிகவும் சாதூர்யமாகச் செயல்படுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். புகையிலைப் பொருட்களுக்கான விளம்பரங்களை ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்த நீண்ட காலமாயிற்று. அந்தப் படிப்பினையின் அடிப்படையில் விரிவான தீர்வுகளைப் பெற வேண்டும், விளம்பரப்படுத்துதலை நீதி நெறிமுறைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்.

அமெரிக்காவின் தூய நிலக்கரி மின்சாரக் கூட்டமைப்பானது நிலக்கரி ஒரு பாதுகாப்பான ஆற்றல்மூலம் என்பதை நம்பவைக்க விளம்பரத்திற்கு மட்டும் 38 பில்லியன் டாலர் செலவளித்துள்ளது. நிறுவனங்கள் ஒழுங்குமுறைகளைத் தவிர்க்க பேரத்தில் ஈடுபடுகின்றன. 2008இல் எரிஆற்றல், சுரங்க நிறுவனங்கள் காலநிலை ஒழுங்குமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தடுக்க பேரத்திற்கு மட்டும் பல பில்லியன் டாலர்கள் செலவழித்துள்ளன. அழிவை ஏற்படுத்தும் நுகர்வுப் பழக்கங்களை மாற்றாமல் காக்க நுகர்வோரை நம்பவைக்கும் விதத்தில் விளம்பரங்கள் தயாரிப்பதற்குப் பெருமளவில் செலவிடப்படுகிறது. காலநிலை மாற்றம் போன்ற அறிவியல் உண்மைகளைப் பொய்யாகச் சித்திரித்துத் தவறான கருத்துகளைப் பரப்புவதற்கும் பல நிறுவனங்கள் நிதியளித்து வருகின்றன.

கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளுக்கு வெளியே 2007இல் விளம்பரங்களைத் தடை செய்த நாடு பிரேசில். பிரேசிலின் சவொ பெளலொ நகரில் தூய்மை நகர நெறியை நடைமுறைப்படுத்தி, பொது வெளிகளில் விளம்பரம் செய்வதைக் கடும் ஒழுங்குமுறைக்கு ஊட்படுத்தியது. அதற்கு எதிர்ப்பு இருந்த போதும், நகர்புற மக்களில் 70 சதவீதத்தினர் அதை வரவேற்றனர். அத்திட்டம் எதிர்பாரா வெற்றியைத் தந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மழைக்காடுகள் ஒருங்கமைப்புக் குழுவால் அமேசன் காடுகளின் அழிவு குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரசாரத்தின் விளைவாக நிதிநிறுவனங்கள் கடன் நிதி அளிப்பதற்கு ஈக்வேடர் தத்துவங்கள் அடிப்படையில் விதிமுறைகள் கொண்டு வந்தது, அதை கடைபிடிப்பவருக்கே நிதியளிக்கப்படும் என ஒழுங்குமுறைக்குட்படுத்தியது.

விளம்பரமானது நிறைகளை மட்டும் கூறி குறைகளை மறைக்காமல், ஒளிவு மறைவில்லாமல் பொருள் குறித்த எல்லா தகவல்களையும் வெளியிடவேண்டும்.

விலையோடு நின்றுவிடாமல் உண்மையான தகவல்களை நுகர்வோருக்கு தரும் விதத்தில் பொறுப்பான விளம்பரமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விற்பனை பொருளின் மேலே அதன் பயன்பாட்டிற்கு பிறகு சூழலுக்குகந்த முறையில் எவ்வாறு அதை அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். விளம்பரத்திற்கான செலவுத் தொகையில் 10% வளரும் நாடுகளுக்கு உதவி செய்ய பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த உயிர்க் கோளத்திற்காக 1% செலவிட வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை அளித்துள்ளார்.

3. நிதிக்கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல்

நிதி நிறுவனங்கள் கடன் வழங்கும் போது சமூக பொறுப்பற்ற முறையில் தவறாக நிதியைப் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் அளிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். பெரும் நிறுவனங்கள் தோல்வியுற மாட்டா என்ற பார்வையை மாற்றி அவற்றுக்கான நிதியை ஒழுங்குமுறைக்குள் கொண்டுவர வேண்டும்.

ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த பேங்கோ சாண்டாண்டெர் என்ற பன்னாட்டு வங்கியின் சேவை அனைத்தும் சமூகச்சூழல் அபாயக் காரணிகளின் அடிப்படையில் நிதிச் சலுகைகளை அளிக்கிறது.

3,900 நிறுவனங்களுடன் தொடர்பில் உள்ளது. சுற்றுச்சூழல் ஒழுங்குமுறைகளைச் செயல்படுத்தாத நிறுவனங்களைத் தன் வாடிக்கையாளர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கிச் சேவைகளை நிறுத்தியுள்ளது. பிபி, வேதாந்தா, டெக்சாகோ ஆகிய நிறுவனங்களுக்கு நிதி வழங்குவதை நிறுத்தியுள்ளது பிரேசிலின் பேங்கோ ரியல் உள்படப் பல வங்கிகளை இணைத்து 50,000 பணியாட்களுடன் செயல்பட்டு வருகிறது. இலத்தின் அமெரிக்காவின் இதவ்யுனிபேங்கோ எனப்படும் மிகப் பெரும் வங்கி, நீடித்த தன்மையின் அடிப்படையில் வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவை அளிக்கிறது. இந்தியாவில் இண்டஸ்இந்த் (IndusInd) வங்கியும் ஒழுங்குமுறையின் அடிப்படையில் நிதிச் சேவை அளிப்பதாகவும் பவன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பனை எண்ணெய் தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு உண்மையில் இலாபம் எண்ணெயிலிருந்து கிடைக்கவில்லை, அதை ஏற்படுத்துவதற்காகக் காடுகளை அழித்து மரங்களை விற்பதன் மூலமே இலாபம் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் காடுகளை மேலும் மேலும் அழிப்பதன் மூலமே பனை எண்ணெய் நிறுவனங்கள் இலாபகரமாக இயங்குகின்றன. பனை எண்ணெய் நிறுவனங்களின் 50-60% லாபம் காடுகளை வெட்டுவதன் மூலம் கிடைக்கிறது, எண்ணெய்க்கான மூலப் பொருட்களிலிருந்து 10-18% மட்டுமே இலாபம் கிடைக்கிறது. ஒரே இடத்திலே பயிரிடுவது இலாபகரமாக இருப்பதில்லை. இவ்வாறு பனை எண்ணெய்த் தயாரிப்புக்காகப் பெருமளவிலான காடுகளை அழித்ததாலே இந்தோனேசியா உலகின் பசுங்குடில் வாயுக்களை வெளியிடுவதில் மூன்றாவது பெரிய நாடாக உள்ளது என்றும், பல்லுயிர் அழிப்புக்கும் இதுவே காரணமாகிறது. இதனால் சுமத்திர புலி, போர்னியா மற்றும் சுமத்திராவின் உராங்குட்டான், காண்டாமிருகம், சுமத்திராவை சேர்ந்த யானை இவை இப்பொழுது அழிவின் விளிம்பில் உள்ள உயிரினங்களாக வகைபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மக்களும் வெளியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள். இத்தகைய தயாரிப்பு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதிகளை தடுப்பதன் மூலம் இவற்றால் ஏற்படும் அழிமானங்களைத் தடுக்க முடியும் என்கிறார் பவன்.

4. மூல வரிவிதிப்பு:

இயற்கை வளங்களைத் தான்தோன்றித்தனமாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க வேண்டும். இயற்கை வளங்களின் பயன்பாட்டை வரிவிதிப்புக்கு உட்படுத்த வேண்டும். எரிஆற்றல் துறைகளுக்கு அதிகச் சலுகைகள் கொடுப்பதாலே அவற்றின் உண்மையான மதிப்பில் இல்லாமல்

விலை குறைக்கப்பட்டு மக்களுக்கு கிடைக்கப் பெறுகிறது.

அவற்றிற்கு சலுகைகள் இல்லாமலிருந்தால், அவற்றின் விலை அதிகமாகும், அதனால் அதற்கான நிகரத் தேவை குறையும், அதனால் பசங்குடில் வாயுக்களின் வெளியேற்றம் குறைக்கப்படும். பழுப்புப் பொருளாதார - நிலக்கரி, பெட்ரோலியம், பிற தாதுக்கள் - மூலங்களின் பயன்பாட்டை வரிக்குட்படுத்துவதன் மூலம் - சந்தை ஆற்றல்களை இதிலிருந்து திசைதிருப்பித் திறனுள்ள, புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் தொழில் நுட்பங்களை நோக்கி செலுத்த முடியும்.

நிறுவனங்கள் பெறும் இலாபத்தின் மீது வரிவிதிப்பதிலிருந்து, மூல வரிவிதிப்பு முறைக்கு மாற வேண்டும். இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்து, மீள்பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்தும், நிறுவனங்களை உருவாக்க வேண்டும். நிலக்கரிப் பயன்பாட்டிற்கு 4% வரி விதிக்க வேண்டும், அது மேலும் திறனுள்ள முறையிலான நிலக்கரிப் பயன்பாட்டுத் தொழில்நுட்பங்களை வளர்த்து, சூழல்கேட்டைக் குறைக்கும் என்கிறார்.

மழைக் காடுகளிலிருந்து பெறப்படும் பெட்ரோலியமானது, பாலைவனத்தில் எடுக்கப்படும் பெட்ரோலியத்தைக் காட்டிலும் அதிக சூழல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். உலகளவிலான மாசுபாட்டுக் குறியீட்டை (Pollution Index) அடிப்படையாகக் கொண்டு, வரிவிதிக்க வேண்டும். காலநிலை மாற்றத்தைத் தடுக்கத் திறனற்ற தொழில் நுட்பங்களின் பயன்பாடுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும். வளங்களை வரைமுறையின்றிப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் சூழல் பாதிப்புகளை குறைக்க முடியும். இயற்கை வளங்கள் குறைந்த அளவிலே உள்ளன. அவற்றை நீடித்த பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்த இம்முறைகள் அவசியம் என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

2020 வகை நிறுவனம் வளர்ச்சியைக் குறைக்கும் என்று நாம் கவலைப்படக் கூடாது. வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு ஆகியவை குறித்துத் தவறான புரிதல் உள்ளது. வறுமையை நீக்கி நீடித்த வாழ்க்கைத் தரத்தையும் ஏற்படுத்த இக்கொள்கைகள் முக்கியமானவை. ஜிடிபி என்ற குறுகிய அளவுகோலைத் தாண்டி உண்மையான நீடித்த வளர்ச்சியை நோக்கி முன் நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இயற்கை வளங்களின் மதிப்புகளையும் உள்ளிணைத்துக் கணக்கிடப்படும் பசுமை ஜிடிபியே நீடித்த வளர்ச்சிக்கான அளவுகோலாகும். நமது செயல்பாடுகள் வெட்டுதல்,

தோண்டதல், எரித்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து குறைத்தல், மறுபயன்பாடு, மறுசுழற்சி ஆகியவற்றை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்கிறார் பவன். சுரங்கத் தொழிலைக் காட்டிலும் மறுசுழற்சியின் மூலம் திறன்மிக்க பயன்பாட்டால் இலாபம் பெற முடியும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

பொதுக் கொள்முதல் பசுமையாக்கப்பட வேண்டும், பொது முதலீடுகள் சமூக நலன் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், இனியும் தனியார் உடைமையும், திறந்த சந்தைகளுமே அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்குமான தீர்வுகள் எனக் கருதக் கூடாது. பொதுச் சொத்துரிமை, இயற்கை வளங்களை சமூகச் சொத்தாக்குதல் ஆகியவை பொருளாதார நடைமுறைகளாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிறுவனங்களில் நீண்ட கால முதலீட்டாளர்களுக்கு மட்டுமே நிறுவனச் செயல்பாடுகளை முடிவு செய்யும் வாக்குரிமைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். பெருநிறுவனங்களில் முதன்மை நிர்வாக அலுவலருக்கும், கடைமட்ட ஊழியருக்கும் இடையே காணப்படும் அதீதமான ஊதிய ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்துகிறார். பொதுநிறுவன உடைமை, பணியாட்களே நிறுவன உடைமையாளர்களாக இருத்தல் ஆகியவற்றைச் சிறந்த மாதிரிகளாக முன்னிறுத்தும் அவர் சிறந்த முன்னுதாரணங்களாகப் பின்வரும் நிறுவனங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். ஜான் லுயிஸ் என்ற பிரிட்டன் நிறுவனம் 100% பணியாட்களின் உடைமையாக உள்ளது. அமெரிக்காவில் உள்ள ஆர்கானிக் பள்ளத்தாக்கு 1,200 விவசாயிகளால் உருவாக்கப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்பு, குருபொ நியூவ கூட்டமைப்பு நீடித்த மேம்பாட்டை உருவாக்குவதற்கான இலாப நோக்கமற்ற நிறுவனம், அமுல் கூட்டுறவு நிறுவனம், ஸ்பெயினில் மன்றாகன் என்ற நிறுவனம், 1956இல் டொன் ஜொஸ் அரிஸ்மெண்டியரீடா என்ற பாதிரியால் தொடங்கப்பட்டது. மூலதனத்தைக் காக்க வேலைகளை அபாயத்துக்குட்படுத்தாதே என்ற நெறி அடிப்படையுடன் உருவாக்கப்பட்ட அதன் கீழ், இப்பொழுது 250 நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இத்தகைய மாற்றங்கள் தாமாகவே நிகழ்ந்து விட மாட்டா. ஒற்றை அமைப்பால் மட்டுமே இதைச் செய்துவிட முடியாது. இந்தச் சவாலானது பெரும்பாலும் சூழலியல் சவாலாக, சமூக நீதிக்கான சவாலாகவே பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இது உண்மையில் தனியார் நிறுவனங்களின்

இருப்பைத் தக்க வைப்பதற்கான சவாலாகவும் உள்ளது. அரசு, பொதுச் சமூகம், நிறுவனங்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதன் மூலமே மாற்றத்தை உருவாக்க முடியும். இந்த மாற்றம் அமைதியான முறையில் நடைபெறாது, இரண்டு விதமான நிறுவனங்களும் பொருளாதாரத்தில் ஒரு கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தத்தான் செய்யும், அவ்வாறுதான் இயல்பாக மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இயற்கையில் அவ்வாறுதான் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. பழுப்புப் பொருளாதாரத்தைப் பசும் பொருளாதாரமாக மாற்றும் போது பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் பறிபோகும் ஆதலால் அந்த மாற்றத்தைச் சரியாக மேலாண்மை செய்யும் போது, பத்து வருடங்களுக்குள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பசும் வேலைவாய்ப்புகளை வழங்க முடியும். பொருளாதாரத்தையும் அரசியலையும் இறுதியாக ஒன்றுபடுத்த முடியும் என்கிறார்.

இவ்வாறு பல்வேறு சுவாரசியமான தகவல்களையும், வழிகாட்டுதல்களையும் அளிக்கும் அவரது நூலில் உள்ள அனைத்தையும் ஒரு கட்டுரையில் சுருக்கி விட முடியாதுதான். ஆனால் அவரது தர்க்கத்திலும், இந்த நூலிலும் முரண்பாடுகளோ குறைபாடுகளோ இல்லாமல் இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். அடிப்படையான சிக்கல் என்னவென்றால் பவன் சுக்தேவ் முதலாளித்துவத்துக்குள்ளே தீர்வுகளை பெற முடியும் என்றும், அதன் மூலமே பசுமைப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க முடியும் என்றும் கருதுகிறார். கள்ளக் கூட்டு முதலாளித்துவம் எந்த அளவிற்குச் சமூகத்திற்குப் புறம்பாகச் செயல்படுகிறது என்பதை இந்நூலிலே அவர் குறிப்பிட்டிருந்தும் முதலாளித்துவத்துக்கு அப்பால் நோக்கத் தவறி விட்டார். நல்லெண்ணம், நன்னடத்தை அடிப்படையில் சமூக அக்கறையுடைய பொதுநலனுக்காகச் செயல்படும் நல்ல முதலாளிகளையும், நல்ல முதலாளித்துவத்தையும் ஏற்படுத்தமுடியும் என நம்புகிறார். எல்லா முதலாளிகளையும் ராபர்ட் ஓவனாக மாறச் சொல்கிறார். அவர்கள் ராபர்ட் ஓவனாக மாறுவார்களா? அவ்வாறு மாறினால் முதலாளித்துவம் முதலாளித்துவமாக இருக்குமா?

பொதுச் சொத்துரிமையைச் சிறந்த உடைமை அமைப்பாக அவர் கருதிய போதிலும் உடைமையமைப்புகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வெகுகாலம் ஆகும் என்று கூறியவாறு அதைப் பின்னுக்கு தள்ளி நிறுவனங்களில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதையே முன்னிறுத்துகிறார். நிறுவனங்கள் இலாபத்தையே உயிர்மூச்சாகக் கொண்டுள்ளன. நிறுவனங்களின் கணக்கீட்டு

முறையில் புறத் தாக்கங்களையும் உள்ளிட்டு அவற்றின் உண்மையான வருவாயை டிருவியா முறையில் கண்டறிந்த போது பெரும்பாலான நிறுவனங்களின் வருவாய்/லாபம் எதிர்க்குறியீட்டிலே இருக்கும் என்னும் போது சுற்றுச்சூழலைக் காப்பதற்காக நடடத்தை ஏற்க எத்தனை நிறுவனங்கள் முன்வரும் என்பது மிகப்பெரிய கேள்விக்குறி. அதையும் தாண்டி அந்நிறுவனங்கள் இலாபகரமாகச் செயல்பட வேண்டுமானால் உழைப்புச் சுரண்டலை மேலும் அதிகப்படுத்துவதைத் தவிர முதலாளிக்கு வேறு வழியில்லை. இயற்கைச் சுரண்டலுக்கு பதில் உழைப்பாளரை மேலும் சுரண்டலாம் என இயற்கைச் சுரண்டலை உழைப்புச் சுரண்டலால் மாற்றீடு செய்வது ஏற்படையதா? இலாபத்திலிருந்து வரிவிதிப்பதற்கு பதிலாக மூல வரிவிதிப்பு முறையைச் செயல்படுத்த வலியுறுத்துகிறார். இதில் பதிலாக என்பதற்குப் பதில் கூடுதலாக என்றிருந்தால் பிரச்சனை இல்லை. அதாவது இலாப வரிவிதிப்புடன் கூடுதலாக மூல வரிவிதிப்பையும் செயல்படுத்தினால் நமக்குப் பிரச்சனையில்லை, ஆனால் முதலாளித்துவத்துக்கு அது வாழ்வா சாவா போராட்டம். நடடத்தில் இயங்க முதலாளித்துவம் தயாரா என்ற கேள்வியே தர்க்கப் பொருத்தம் அற்றது. எப்படிப் பார்த்தாலும் உழைப்புச் சுரண்டலை அதிகப்படுத்தாமல் முதலாளித்துவத்தால் பசுமைக் கணக்கீட்டு முறையையோ பசுமைப் பொருளாதாரத்தையோ முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. பசும் தோல் போர்த்தி முதலாளித்துவத்தின் இரத்தக் கறைகளைப் புனிதப்படுத்த முடியாது. காலாவாதியாகப் போகும் முதலாளித்துவத்துக்குப் பச்சைச் சாயம் பூசி மார்க்கண்டேயராக்கவும் முடியாது, நிலைபேறுடையதாக்கவும் முடியாது.

முதலாளித்துவம் ஏற்படுத்திய சூழலியல் நெருக்கடிக்கு முதலாளித்துவத்திலே தீர்வு காண முடியாது. பசுமைப் பொருளாதாரம் சாத்தியமல்ல என்பதல்ல நாம் கூற வருவது. முதலாளித்துவத்துக்குள் பசுமைப் பொருளாதாரம் சாத்தியமில்லை. பவன் சுக்தேவ் முன்வைக்கும் பசுமைப் பொருளாதாரத்துக்கான சிறந்த செயல்முறைகளை பொதுவுடைமையின் மூலமே நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம்

பொதுச்செயலாளர்: தோழர் **தியாகு**

அன்பிற்குரியீர்! வணக்கம்.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் அரசியல்-கருத்தியல் நிலைப்பாடுகளையும் நடைமுறைச் செயல்பாடுகளையும் தொடர்ந்து கவனித்து வருவீர்கள் என நம்புகிறேன். தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக்கும் சமூக நீதிக்குமான கொள்கைவழியைத் தொடர்ந்து பற்றி நிற்கிறோம். பதவி அரசியலைப் புறந்தள்ளிப் போராட்ட அரசியலை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கிறோம். மக்கள் நலன் கருதி ஒன்றுபட்ட இயக்கங்களில் தொடர்ந்து எங்களால் இயன்ற பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறோம். உணர்வு அரசியலில் மயங்காமல் அறிவார்ந்த அரசியல் களத்தில் ஊன்றி நிற்கிறோம். தமிழீழம் உள்ளிட்ட தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்ட அரசியலில் எமது இடம் சிறிதென்றாலும் இன்றியமையாத ஒன்றென்னும் அறிந்தேற்புப் பெற்றுள்ளோம்.

எம் கொள்கை நிலைப்பாடுகளையும் கருத்துகளையும் திங்கள்தோறும் வெளிவரும் **உரிமைத் தமிழ்த் தேசம்** மின்னிதழில் உங்கள் பார்வைக்குப் படைத்து வருகிறோம். **அறிவுக்குரல்** வாயிலாகவும் புரட்சியச் சிந்தனைகளை விரிய விதைத்து வருகிறோம். எம் விடாமுயற்சியின் பயனாக இயக்கம் சீராகவும் உறுதியாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. அறிவியல் நோக்கும் ஈகவுணர்வும் உழைப்பார்வமும் கொண்ட புதிய ஆற்றல்களை இயக்கத்தின் பால் ஈர்த்துள்ளோம்.

ஆனால், இன்றைய அரசியல் சூழலின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய எமது வலிமையும் வளர்ச்சியும் போத மாட்டா என்பதை உணர்ந்துள்ளோம். இயக்கத்தின் பரவலான வளர்ச்சிக்கும் மக்கள்-பணிக்கும் மேலும் முழுநேர, பகுதிநேர ஊழியர்களைக் களமிறக்க வேண்டும். சமூக ஊடகங்களை இன்னும் விரிவாகப் பயன்படுத்தவும், மெய்நிகர் அரசியல் செயல்நிரலைக் கடைப்பிடிக்கவும் தொடர்ச்சியான பொருள்வளம் தேவைப்படுகிறது. இதற்கென எம் தலைமைக் குழுவில் பேசி முடிவெடுத்து இந்தத் திங்கள் பங்களிப்புத் திட்டத்தை அறிவிக்கிறோம்:

எம் இயக்கப் பணிகளில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையும் அக்கறையும் இருக்குமானால் தொடர்ந்து ரூ.100/- முதல் 2000/-க்குள் திங்கள் பங்களிப்பாகத் தாரூங்கள். இது ஓராண்டுக்கான திட்டமாகும். இதற்கான படிவம் நிரப்பித் தந்து இத்திட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள வேண்டுகிறேன். சிறுதுளி பெருவெள்ளம்!

தமிழர் விடுதலைப் போர்முழக்கம்! சமூகநீதித் தமிழ்த் தேசம்!

நன்றி!

தோழமையுடன்

தியாகு / சென்னை /04/05/2020

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம்

பொதுச்செயலாளர்: தியாகு

திங்கள் பங்களிப்புப் படிவம்

பெயர்:	
ஊர் / முகவரி:	
தொலைபேசி / புலனம் எண்:	
மின்னஞ்சல் முகவரி:	
திங்கள் பங்களிப்பு:	ரூ.
திங்கள்தோறும் பங்களிப்பு நாள்:	
பங்களிப்பு வழி (நேரில்/ வைப்பகக் கணக்கு/ ஏனைய வழி)	
இயக்கத்திடம் உங்கள் எதிர்பார்ப்பு:	